

Sbírka soudních rozhodnutí

POSUDEK 1/15 SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)
26. července 2017

Obsah

I.	Žádost o posudek	4
II.	Právní rámec	4
	A. Chicagská úmluva	4
	B. Protokol (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva	5
	C. Protokol (č. 22) o postavení Dánska	5
	D. Směrnice 95/46/ES	6
	E. Směrnice 2004/82/ES	7
III.	Okolnosti předcházející zamýšlené dohodě	7
IV.	Návrh rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody	9
V.	Zamýšlená dohoda	10
VI.	Závěry Parlamentu uvedené v žádosti o posudek	22
	A. K náležitému právnímu základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody	22
	B. Ke slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny základních práv Evropské unie	23
VII.	Shrnutí vyjádření předložených Soudnímu dvoru	24
	A. K přípustnosti žádosti o posudek	24
	B. K náležitému právnímu základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody	24
	C. Ke slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny	25
VIII.	Zaujetí stanoviska Soudního dvora	28
	A. K přípustnosti žádosti o posudek	28

B.	K náležitému právnímu základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody	29
1.	K účelu a obsahu zamýšlené dohody	29
2.	K náležitému právnímu základu z hlediska Smlouvy o FEU	31
3.	Ke slučitelnosti postupů upravených v čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU	32
C.	Ke slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny	34
1.	K dotčeným základním právům a zásahu do nich	34
2.	K odůvodnění zásahů vyplývajících ze zamýšlené dohody	36
a)	K důvodu zpracovávání údajů PNR upraveného zamýšlenou dohodou	37
b)	K cíli obecného zájmu a respektování podstaty dotčených základních práv	38
c)	K otázce, zda je zpracovávání údajů PNR podle zamýšlené dohody způsobilé naplnit cíl spočívající v zajištění veřejné bezpečnosti	38
d)	K nezbytnosti zásahů, jež s sebou přináší zamýšlená dohoda	38
1)	K údajům PNR, kterých se zamýšlená dohoda týká	39
i)	K dostatečné přesnosti zamýšlené dohody ve vztahu k předávaným údajům PNR	39
ii)	K citlivým údajům	40
2)	K automatizovanému zpracovávání údajů PNR	40
3)	K účelům zpracovávání údajů PNR	41
i)	Předcházení teroristickým trestným činům nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování a stíhání	41
ii)	Další účely	42
4)	Ke kanadským orgánům, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda	42
5)	K dotčeným cestujícím v letecké dopravě	43
6)	K uchovávání a využití údajů PNR	43
i)	K uchovávání a využití údajů PNR před příletem cestujících, po dobu jejich pobytu v Kanadě a při jejich vycestování	44
ii)	K uchovávání a využití údajů PNR po odletu cestujících z Kanady	45
7)	Ke sdělování údajů PNR	46
i)	Sdělování údajů PNR veřejným orgánům	46
ii)	Sdělování údajů PNR jednotlivcům	47
3.	K individuálním právům cestujících v letecké dopravě	47

a) K právu na informace, přístup a opravu	47
b) K právu na nápravu	48
4. K dohledu nad zárukami v oblasti ochrany údajů PNR	48
IX. Odpověď na žádost o posudek	49

„Posudek vydaný na základě čl. 218 odst. 11 SFEU – Návrh dohody mezi Kanadou a Evropskou unií – Předávání údajů jmenné evidence cestujících v letecké dopravě z Unie do Kanady – Náležitý právní základ – Článek 16 odst. 2, čl. 82 odst. 1 druhý pododstavec písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU – Slučitelnost s články 7 a 8 a s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie“

V řízení o posudku 1/15,

jehož předmětem je žádost o posudek na základě čl. 218 odst. 11 SFEU, podaná dne 30. ledna 2015 Evropským parlamentem,

SODNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (zpravodaj), J. L. da Cruz Vilaça, M. Berger, A. Prechal a M. Vilaras, předsedové senátů, A. Rosas, E. Levits, D. Šváby, E. Jarašiūnas a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. dubna 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Evropský parlament F. Drexlerem, A. Caiolou a D. Moorem, jako zmocněnci,
- za bulharskou vládu M. Georgievou a E. Petranovou, jako zmocněnkyněmi,
- za estonskou vládu K. Kraavi-Käerdi, jako zmocněnkyni,
- za Irsko E. Creedon, G. Hodge a A. Joycem, jako zmocněnci, ve spolupráci s D. Fennellym, BL, a C. Doylem, BL,
- za španělskou vládu A. Rubio Gonzálezem a M. Sampol Pucurullem, jako zmocněnci,
- za francouzskou vládu G. de Berguesem, D. Colasem a F.-X. Bréchetem, jako zmocněnci,
- za vládu Spojeného království C. Brodie a D. Robertsonem, jako zmocněnci, ve spolupráci s D. Beardem, QC, a S. Ford, barrister,
- za Radu Evropské unie M.-M. Joséphidès, S. Boelaert a E. Sitbonem, jako zmocněnci,

- za Evropskou komisi P. Van Nuffelem, D. Nardim, D. Maidani a P. Costa de Oliveira, jako zmocněnci,
- za Evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) A. Buchta, G. Zafir a R. Robertem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září 2016,

vydává tento

Posudek

I. Žádost o posudek

- 1 Žádost o posudek předložená Soudnímu dvoru Evropským parlamentem zní následovně:

„Je zamýšlená dohoda [mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících] v souladu s ustanoveními Smluv (článek 16 SFEU) a Listiny základních práv Evropské unie (články 7 a 8 a čl. 52 odst. 1), pokud jde o právo fyzických osob na ochranu osobních údajů?

Jsou čl. 82 odst. 1 [druhý pododstavec] písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU vhodným právním základem pro akt Rady [Evropské unie] o uzavření zamýšlené dohody, nebo by měl být právním základem tohoto aktu článek 16 SFEU?“

- 2 Jako přílohu k žádosti o posudek předložil Parlament Soudnímu dvoru vedle dalších dokumentů také:
 - návrh Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (dále jen „zamýšlená dohoda“),
 - návrh rozhodnutí Rady o uzavření dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících jménem Unie (dále jen „návrh rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody“) a
 - dopis ze dne 7. července 2014, kterým Rada žádá Parlament o udělení souhlasu s uvedeným návrhem rozhodnutí.

II. Právní rámec

A. Chicagská úmluva

- 3 Úmluva o mezinárodním civilním letectví, podepsaná v Chicagu dne 7. prosince 1944 (Recueil des traités des Nations unies, sv. 15, č. 102, dále jen „Chicagská úmluva“), byla ratifikována Kanadou i všemi členskými státy Evropské unie; ta však sama stranou úmluvy není.
- 4 Článek 13 této úmluvy stanoví:

„Zákonům a nařízením smluvního státu, které upravují přípuštění cestujících, posádek nebo zboží letadla na jeho území nebo výstup z něho, jakož i předpisům, které se týkají vstupu, výstupu, přistěhovalectví, cestovních pasů, cla a karantény, podrobí se tito cestující, posádky nebo zboží sami nebo zástupcem při vstupu, výstupu nebo pobytu na území tohoto státu.“

- 5 Chicagskou úmluvou byla zřízena Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), jejímž předmětem je podle článku 44 této úmluvy mimo jiné rozvíjet zásady a techniku mezinárodního létání.

B. Protokol (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva

- 6 Článek 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. 2010, C 83, s. 295, dále jen „protokol č. 21“) stanoví:

„S výhradou článku 3 se Spojené království a Irsko nepodílejí na přijímání opatření Rady, která jsou navrhována podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie. K rozhodnutím Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupců vlád Spojeného království a Irska.

[...]“

- 7 Článek 3 odst. 1 tohoto protokolu stanoví:

„Spojené království nebo Irsko mohou předsedovi Rady do tří měsíců po předložení návrhu nebo podnětu podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie písemně oznámit, že se chtějí účastnit přijímání a používání navrženého opatření, což je jim na základě tohoto oznámení povoleno.“

C. Protokol (č. 22) o postavení Dánska

- 8 Ve třetím až pátém bodě preambule Protokolu (č. 22) o postavení Dánska (Úř. věst. 2010, C 83, s. 299, dále jen „protokol č. 22“) se uvádí, že vysoké smluvní strany:

„[jsou si] vědomy [...] skutečnosti, že pokračování právního režimu, který je založen na rozhodnutí z Edinburghu, v rámci Smluv významně omezí účast Dánska na důležitých oblastech spolupráce Unie a že by bylo v zájmu Unie zajistit integritu *acquis* v oblasti svobody, bezpečnosti a práva,

[přejí] si proto stanovit právní rámec, který Dánsku umožní podílet se na přijímání opatření navrhovaných na základě části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie, a [vítají] záměr Dánska této možnosti využít, až to bude v souladu s jeho ústavními požadavky možné,

[berou] na vědomí, že Dánsko nebude bránit ostatním členským státům v rozvíjení užší spolupráce, pokud jde o opatření, která Dánsko nezavazují.“

- 9 Článek 1 tohoto protokolu stanoví:

„Dánsko se neúčastní přijímání opatření Rady navrhovaných podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie. K rozhodnutím Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce vlády Dánska.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena v souladu s čl. 238 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.“

10 Článek 2 uvedeného protokolu stanoví:

„Žádná ustanovení části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie, žádná opatření přijatá podle uvedené hlavy, žádná ustanovení mezinárodních dohod uzavřených Unií podle uvedené hlavy a žádná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření či jakákoli opatření pozměněná nebo pozměnitelná podle uvedené hlavy vykládána, nejsou pro Dánsko závazná ani použitelná; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nijak nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Dánsko. Zejména akty Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a které se pozměňují, jsou pro Dánsko nadále závazné a použitelné ve stávajícím znění.“

11 Článek 2a téhož protokolu stanoví:

„Článek 2 tohoto protokolu se použije rovněž v souvislosti s těmi pravidly stanovenými na základě článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, která se týkají zpracovávání osobních údajů členskými státy, pokud vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 uvedené smlouvy.“

D. Směrnice 95/46/ES

12 Článek 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) stanoví:

„1. Členské státy stanoví, že k předávání osobních údajů, které jsou předmětem zpracování nebo které mají být předmětem zpracování po předání, do třetích zemí může dojít, aniž by tím bylo dotčeno dodržování vnitrostátních předpisů přijatých na základě ostatních ustanovení této směrnice, pouze pokud dotyčná třetí země zajistí odpovídající úroveň ochrany.

2. Odpovídající úroveň ochrany poskytovaná třetí zemí se posoudí s ohledem na všechny okolnosti související s předáním nebo předáváním údajů; zejména se přihlédne k povaze údajů, účelu a trvání předpokládaného či předpokládaných zpracování, zemi původu a zemi konečného určení, právním předpisům, obecným nebo zvláštním, platným v dotčené třetí zemi, jakož i profesním pravidlům a bezpečnostním opatřením, která jsou ve třetí zemi dodržována.

[...]

6. Postupem podle čl. 31 odst. 2 Komise může konstatovat, že třetí země zajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2 tohoto článku na základě svých vnitrostátních předpisů nebo svých mezinárodních závazků sjednaných zejména na závěr jednání uvedených v odstavci 5 s cílem zajistit ochranu soukromí a základních práv a svobod osob.

[...]“

E. Směrnice 2004/82/ES

- 13 Článek 3 odst. 1 a 2 směrnice Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících (Úř. věst. 2004, L 261, s. 24; Zvl. vyd. 19/07, s. 74) stanoví:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke stanovení povinnosti dopravců předávat na žádost orgánů příslušných pro provádění kontrol osob na vnějších hranicích před ukončením odbavování informace o osobách, které dopravují na hraniční přechody, jimiž tyto osoby vstoupí na území členského státu.

2. Uvedené informace obsahují

- číslo a typ použitého cestovního dokladu,
- státní příslušnost,
- jméno (jména) a příjmení,
- datum narození,
- hraniční přechod vstupu na území členských států,
- kódové číslo letu,
- čas odletu a příletu,
- celkový počet osob přepravovaných uvedeným letem,
- počáteční místo nástupu na palubu.“

III. Okolnosti předcházející zamýšlené dohodě

- 14 Dne 18. července 2005 přijala Rada rozhodnutí 2006/230/ES o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady o zpracovávání údajů API/PNR (Úř. věst. 2006, L 82, s. 14), kterým tuto dohodu schválila (dále jen „dohoda z roku 2006“). V souladu s její preambulí byla tato dohoda uzavřena s ohledem na „požadavek vlády Kanady, aby letečtí dopravci přepravující osoby do Kanady poskytovali příslušným kanadským orgánům předběžné informace o cestujících (Advanced Passenger Information, dále jen ‚API‘) a záznamy o knihování cestujících (Passenger Name Record, dále jen ‚PNR‘) v rozsahu, v jakém je dopravci shromažďují a uchovávají ve svých automatizovaných rezervačních systémech a systémech řízení odletů“.
- 15 Podle čl. 1 odst. 1 dohody z roku 2006 bylo „účelem této dohody [...] zajistit, aby při poskytování údajů API/PNR o osobách cestujících příslušnými lety byla plně dodržována základní práva a svobody, zejména právo na soukromí“. Podle čl. 3 odst. 1 této dohody se „strany [...] dohodly, že údaje API/PNR o osobách cestujících příslušnými lety budou zpracovány tak, jak je uvedeno v závazcích příslušného orgánu, který údaje API/PNR získává“. V souladu s přílohou I uvedené dohody byla pro Kanadu příslušným orgánem Agentura kanadské pohraniční služby (CBSA).
- 16 Na základě těchto závazků přijala Komise Evropských společenství dne 6. září 2005 rozhodnutí 2006/253/ES o odpovídající ochraně osobních údajů obsažených v záznamech o knihování cestujících v letecké dopravě, které se předávají Agentuře kanadské pohraniční služby (Úř. věst. 2006, L 91, s. 49). Článek 1 tohoto rozhodnutí stanovil, že „[p]ro účely čl. 25 odst. 2 směrnice [95/46] se má za to, že [CBSA] poskytuje odpovídající úroveň ochrany údajů v PNR předávaných ze Společenství v souvislosti

s lety směřujícími do Kanady v souladu se [závazky CBSA týkajícími se jejího programu PNR] stanovenými v příloze“ uvedeného rozhodnutí. Článek 7 tohoto rozhodnutí stanovil, že jeho „použitelnost [...] skončí tři roky a šest měsíců po datu jeho oznámení, pokud nebude prodloužena v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 směrnice [95/46]“. K takovému prodloužení nedošlo.

- 17 Vzhledem k tomu, že doba platnosti dohody z roku 2006 byla v souladu s jejím čl. 5 odst. 1 a 2 spjata s dobou platnosti rozhodnutí 2006/253, skončila platnost této dohody v září 2009.
- 18 Dne 5. května 2010 přijal Parlament usnesení o zahájení jednání o dohodách o jmenné evidenci cestujících se Spojenými státy americkými, Austrálií a Kanadou (Úř. věst. 2011, C 81 E, s. 70). V bodě 7 tohoto usnesení vyzval Parlament „k jednotnému přístupu k využívání údajů jmenné evidence cestujících za účelem vymáhání práva a zajištění bezpečnosti, který by měl být dosažen zřízením jednotného souboru zásad pro uzavírání dohod se třetími zeměmi“, a vybídl „Komisi, aby [...] předložila návrh takového jednotného modelu, jakož i návrh mandátu k jednáním s třetími zeměmi“, a v bodě 9 uvedeného usnesení stanovil minimální podmínky, jež musí být splněny v souvislosti s použitím údajů o cestujících v letecké dopravě ve třetích zemích.
- 19 Rada dne 2. prosince 2010 přijala rozhodnutí a také směrnici pro jednání, kterými Komisi zmocnila k zahájení jednání s Kanadou jménem Unie o dohodě o předávání a využívání údajů jmenné evidence cestujících (dále jen „údaje PNR“) s cílem předcházet terorismu a jiné závažné nadnárodní trestné činnosti a bojovat proti nim.
- 20 Zamýšlená dohoda vzešlá z jednání s Kanadou byla parafována dne 6. května 2013. Dne 18. července 2013 přijala Komise návrh rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících [COM(2013) 528 final, dále jen „návrh rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody“] a návrh rozhodnutí Rady o podpisu Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících [COM(2013) 529 final].
- 21 V důvodové zprávě k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody bylo mimo jiné uvedeno:

„Kanadské právní předpisy zmocňují [CBSA] požádat každého leteckého dopravce provozujícího osobní leteckou přepravu do/z Kanady, aby jí poskytl elektronický přístup k [PNR] před příletem cestujícího do Kanady nebo před jeho odletem z Kanady. Tyto požadavky kanadských orgánů vycházejí z oddílu 107.1 celního zákona (Customs Act), z (celních) předpisů týkajících se informací o cestujících, z bodu 148 odst. 1 písm. d) zákona o přistěhovalectví a ochraně uprchlíků (Immigration and Refugee Protection Act) a z nařízení č. 269 příslušných nařízení o přistěhovalectví a ochraně uprchlíků.

Cílem tohoto právního předpisu je získat elektronickou cestou údaje PNR ještě před přistáním letadla. Předpis tak významně posiluje schopnost [CBSA] účinně a účelně předem vyhodnotit rizika související s cestujícími, usnadnit cestování v dobré víře, a tím zvýšit bezpečnost Kanady. Evropská unie považuje předávání údajů PNR Kanadě – v rámci spolupráce s Kanadou v oblasti boje proti terorismu a jiné závažné nadnárodní trestné činnosti – za prostředek k posílení mezinárodní policejní a soudní spolupráce. Výše uvedeného se dosáhne tak, že se budou analytické informace obsahující údaje PNR získané Kanadou sdílet s příslušnými policejními a soudními orgány členských států, jakož i s Evropelem a Eurojustem v rámci jejich příslušných mandátů.

[...]

Letečtí dopravci jsou povinni poskytnout [CBSA] přístup k těm údajům PNR, které jsou shromážděny a obsaženy v jejich automatizovaných rezervačních či odbavovacích systémech.

Právní předpisy [Evropské unie] o ochraně údajů neumožňují evropským ani jiným leteckým dopravcům, kteří provozují lety z [Evropské unie], aby předávali údaje PNR svých cestujících do třetích zemí, které neposkytují odpovídající úroveň ochrany osobních údajů a nezavedou vhodné záruky. Je nutné najít řešení, které poskytne právní základ pro předávání údajů PNR z [Evropské unie] do Kanady a bude vyjádřením uznání potřeby a důležitosti využívání údajů PNR v boji proti terorismu a jiné závažné nadnárodní trestné činnosti, přičemž zároveň poskytne právní jistotu pro letecké dopravce. Toto řešení by se navíc mělo uplatňovat jednotně v celé Evropské unii, aby se pro letecké dopravce zajistila právní jistota a dodržování práv jednotlivců na ochranu osobních údajů a jejich fyzickou bezpečnost.

[...]“

- 22 Dne 30. září 2013 vydal Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) k těmto návrhům rozhodnutí stanovisko. Úplné znění tohoto stanoviska, jehož shrnutí bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (Úř. věst. 2014, C 51, s. 12), je dostupné na internetové stránce EIOÚ.
- 23 Dne 5. prosince 2013 přijala Rada rozhodnutí o podpisu Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících. Tétož dne se Rada rozhodla požádat Parlament o souhlas se svým návrhem rozhodnutí o uzavření zamýšlené dohody.
- 24 Zamýšlená dohoda byla podepsána dne 25. června 2014.
- 25 Dopisem ze dne 7. července 2014 požádala Rada o souhlas Parlamentu s návrhem rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody.
- 26 Dne 25. listopadu 2014 přijal Parlament usnesení týkající se žádosti o posudek Soudního dvora o slučitelnosti Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících se Smlouvami (Úř. věst. 2016, C 289, s. 2).

IV. Návrh rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody

- 27 Návrh rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody označuje za právní základ tohoto rozhodnutí čl. 82 odst. 1 druhý pododstavec písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) SFEU.
- 28 Body 5 a 6 tohoto návrhu rozhodnutí znějí:
 - „(5) V souladu s článkem 3 Protokolu [(č. 21)] oznámily [Spojené království a Irsko] své přání účastnit se přijímání [...] tohoto rozhodnutí.
 - (6) V souladu s články 1 a 2 Protokolu [(č. 22)] se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a dohoda pro ně není závazná ani použitelná.“
- 29 Článek 1 uvedeného návrhu rozhodnutí stanoví:

„Dohoda mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících se schvaluje jménem Unie.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.“

V. Zamýšlená dohoda

30 Zamýšlená dohoda zní:

„Kanada

a

Evropská unie

(společně dále jen „strany“)

usilující o předcházení terorismu a trestným činům spojeným s terorismem, jakož i jiné závažné nadnárodní trestné činnosti, boj s nimi, jejich potlačování a odstranění s cílem chránit svou demokratickou společnost a společné hodnoty na podporu bezpečnosti a právního státu,

uznávající význam předcházení terorismu a trestným činům spojeným s terorismem, jakož i jiné závažné nadnárodní trestné činnosti, boje s nimi, jejich potlačování a odstranění, za současné ochrany základních práv a svobod, zejména práva na soukromí a ochranu údajů,

usilující o posílení a podporu spolupráce mezi stranami v duchu partnerství mezi Kanadou a Evropskou unií,

uznávající, že sdílení informací je podstatnou součástí boje proti terorismu a souvisejícím trestným činům a jiné závažné nadnárodní trestné činnosti a že v této souvislosti je využití údajů jmenné evidence cestujících (PNR) mimořádně důležitým nástrojem, jak těchto cílů dosáhnout,

uznávající, že pro zajištění veřejné bezpečnosti [a] pro účely vymáhání práva by měla být stanovena pravidla, kterými se bude řídit předávání údajů PNR Kanadě leteckými dopravci,

uznávající, že strany sdílejí společné hodnoty týkající se ochrany údajů a soukromí v souladu s jejich příslušnými právními řády,

majíce na paměti závazky Evropské unie v souladu s článkem 6 Smlouvy o Evropské unii, který se týká dodržování základních práv, právo na soukromí při zpracovávání osobních údajů stanovené v článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, zásady proporcionality a nutnosti, pokud jde o právo na soukromý a rodinný život, respektování soukromí a ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluvu Rady Evropy č. 108 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat [podepsanou ve Štrasburku dne 28. ledna 1981], její dodatečný protokol č. 181 [podepsaný ve Štrasburku dne 8. listopadu 2001],

s ohledem na příslušná ustanovení kanadské listiny práv a svobod a kanadských právních předpisů týkajících se soukromí,

berouce na vědomí závazek Evropské unie zajistit, aby leteckým dopravcům nebylo bráněno v dodržování kanadských právních předpisů týkajících se předávání údajů PNR ze zdrojů Evropské unie do Kanady v souladu s touto dohodou,

berouce na vědomí úspěšný společný přezkum z roku 2008, který se týkal dohody mezi uvedenými stranami o předávání PNR z roku 2006,

uznávající, že tato dohoda se nemá použít na předběžné informace o cestujících, které jsou shromažďovány a předávány leteckými dopravci Kanadě za účelem hraniční kontroly,

uznávající rovněž, že tato dohoda nebrání Kanadě, aby nadále zpracovávala informace od leteckých dopravců za výjimečných okolností, pokud to bude nutné pro zmírnění jakéhokoli závažného a bezprostředního ohrožení letecké přepravy nebo národní bezpečnosti s ohledem na přísná omezení, která stanoví kanadský právní řád, a v každém případě bez překročení omezení, jež stanoví tato dohoda,

berouce na vědomí zájem stran i členských států Evropské unie na výměně informací o metodě předávání údajů PNR, jakož i sdělování údajů PNR mimo Kanadu podle příslušných článků této dohody, a dále berouce na vědomí zájem Evropské unie na tom, aby se tento aspekt stal součástí konzultačního a přezkumného mechanismu stanoveného v této dohodě,

berouce na vědomí, že strany mohou prověřit nutnost a proveditelnost podobné dohody pro zpracování údajů PNR v námořní přepravě,

berouce na vědomí závazek Kanady, že příslušný kanadský orgán bude zpracovávat údaje PNR pro účely předcházení teroristickým trestným činům a závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování, vyšetřování a stíhání v přísném souladu se zárukami pro ochranu soukromí a osobních údajů, jak stanoví tato dohoda,

zdůrazňující význam sdílení údajů PNR a relevantních a odpovídajících analytických informací, které obsahují údaje PNR získané Kanadou podle této dohody, s příslušnými policejními a soudními orgány členských států Evropské unie, Europolem a Eurojustem v zájmu podpory mezinárodní policejní a soudní spolupráce,

potvrzující, že tato dohoda nepředjímá případná budoucí ujednání mezi Kanadou a Evropskou unií nebo mezi jednou z těchto stran a kteroukoliv jinou stranou týkající se zpracování a předávání údajů PNR nebo ochrany údajů,

s ohledem na vzájemný závazek stran uplatňovat a dále rozvíjet mezinárodní normy pro zpracování údajů PNR,

se dohodly takto:

Obecná ustanovení

Článek 1 Účel dohody

V této dohodě strany stanovují podmínky předávání a využívání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro zajištění ochrany a bezpečnosti veřejnosti a určují způsoby [a pro určení způsobů], jakými jsou údaje chráněny.

Článek 2 Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) ‚leteckým dopravcem‘ komerční přepravní společnost využívající letadla jako prostředku pro přepravu cestujících mezi Kanadou a Evropskou unií;
- b) ‚[údaji PNR]‘ záznamy vytvořené leteckým dopravcem pro každou cestu zarezervovanou cestujícím nebo jeho jménem, které jsou nezbytné pro zpracování a odbavování rezervací. V této dohodě sestávají údaje PNR konkrétně z prvků stanovených v její příloze;

- c) ‚zpracováním‘ jakýkoli úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny s údaji PNR prostřednictvím automatizovaných postupů či bez nich, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, úprava nebo pozměňování, vyžádání, vyhledávání, konzultace, používání, předávání, šíření, sdělování nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, blokování, maskování, výmaz nebo znehodnocení;
- d) ‚příslušným kanadským orgánem‘ kanadský orgán odpovědný za přijímání a zpracování údajů PNR podle této dohody;
- e) ‚citlivými údaji‘ informace, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské či filozofické přesvědčení, členství v odborové organizaci nebo informace o zdravotním stavu či sexuálním životě dané osoby.

Článek 3 Využívání údajů PNR

1. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán zpracovával údaje PNR získané v souladu s touto dohodou výhradně pro účely předcházení teroristickým trestným činům nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování, vyšetřování nebo stíhání.

2. Pro účely této dohody se ‚teroristickým trestným činem‘ rozumí:

- a) čin nebo opomenutí, k němuž dochází za politickým, náboženským či ideologickým účelem, s politickým, náboženským či ideologickým cílem či z politického, náboženského či ideologického důvodu se záměrem zastráhit veřejnost, pokud jde o její bezpečnost, včetně ekonomické bezpečnosti, nebo se záměrem přinutit osobu, vládu či vnitrostátní nebo mezinárodní organizaci k určitému činu či odradit ji od určitého činu, a který záměrně
 - i) způsobí smrt nebo těžké ublížení na těle;
 - ii) ohrozí život jednotlivce;
 - iii) způsobí vážné zdravotní riziko či riziko pro bezpečnost veřejnosti;
 - iv) způsobí značnou škodu na majetku, která pravděpodobně může způsobit škodu uvedenou v písmenech i) až iii); nebo
 - v) způsobí vážné narušení či vážnou poruchu důležité služby, zařízení či systému, a to jinak než v důsledku zákonného či nezákonného prosazování, protestu, nesouhlasu nebo zastavení práce, jako např. stávky, které nemá mít za následek škodu uvedenou v písmenech i) až iii), nebo
- b) činnosti, jež jsou trestným činem v rozsahu působnosti příslušných mezinárodních úmluv a protokolů, které se týkají terorismu, a podle jejich definice; nebo
- c) vědomá účast či podíl na činnosti, jejímž účelem je posílení schopnosti teroristického subjektu usnadnit čin nebo opomenutí či provést čin nebo dopustit se opomenutí, jež jsou popsány v písmenech a) nebo b), či poskytování pokynů určité osobě, skupině nebo organizaci k takovým činnostem; nebo
- d) spáchání závažného trestného činu, kde k činu či opomenutí představujícímu trestný čin dochází ve prospěch teroristického subjektu, pod jeho vedením nebo ve spolčení s ním; nebo
- e) shromažďování majetku nebo vyzvání osoby, skupiny nebo organizace, aby poskytla majetek nebo finanční či jiné související služby, poskytnutí nebo zpřístupnění tohoto majetku nebo finančních či jiných souvisejících služeb s cílem provést čin nebo dopustit se opomenutí, které jsou popsány v písmenech a) nebo b), nebo využití či vlastnění majetku s cílem provést čin nebo dopustit se opomenutí, které jsou popsány v písmenech a) nebo b); nebo

- f) pokus o spáchání činu nebo opomenutí nebo vyhrožování spácháním činu či opomenutím, které jsou popsány v písmenech a) nebo b), spolčování, usnadňování, poskytování pokynů či rad souvisejících s činem či opomenutím, které jsou popsány v písmenech a) nebo b), nebo následná spoluvina, nebo ukrývání či zatajování s cílem umožnit teroristickému subjektu usnadnit čin či opomenutí nebo provést čin či dopustit se opomenutí, které jsou popsány v písmenech a) nebo b).
- g) Pro účely tohoto odstavce se ‚teroristickým subjektem‘ rozumí:
- osoba, skupina nebo organizace, která si stanovila jako jeden z cílů či činností, že usnadní čin či opomenutí nebo provede čin či se dopustí opomenutí, které jsou popsány v písmenech a) nebo b); nebo
 - osoba, skupina nebo organizace, která vědomě vystupuje jménem osoby, skupiny či organizace, jež je uvedena v písmeni i), pod jejím vedením nebo ve spolčení s ní.

3. Závažnou nadnárodní trestnou činností se rozumí jakýkoli trestný čin, který je v Kanadě postižitelný maximálním trestem odnětí svobody na dobu [postižitelný trestem odnětí svobody s horní sazbou] nejméně čtyř let nebo závažnějším [nebo přísnějším] trestem, jak jsou stanoveny kanadským právním řádem, pokud jde o trestný čin nadnárodní povahy. Pro účely této dohody se má za to, že trestný čin je nadnárodní povahy, pokud je spáchán:

- ve více než jedné zemi;
- v jedné zemi, avšak podstatná část jeho přípravy, plánování, řízení či kontroly se odehrává v jiné zemi;
- v jedné zemi, podílí se na něm však skupina organizovaného zločinu, která se angažuje v trestné činnosti ve více než jedné zemi;
- v jedné zemi, avšak má podstatný vliv na jinou zemi; nebo
- v jedné zemi a pachatel se nachází v jiné zemi nebo do jiné země hodlá odcestovat.

4. Ve výjimečných případech může příslušný kanadský orgán zpracovávat údaje PNR, pokud je to nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů jednotlivce, jedná-li se například o:

- riziko smrti či vážného zranění; nebo
- vážné riziko pro veřejné zdraví, zejména podle požadavků mezinárodně uznávaných norem.

5. Kanada může rovněž zpracovávat údaje PNR ve vztahu ke konkrétnímu případu s cílem:

- zajistit dohled nebo odpovědnost veřejné správy; nebo
- vyhovět vydané úřední obsílce či příkazu nebo nařízení soudu.

Článek 4 Zajištění poskytování údajů PNR

1. Evropská unie zajistí, aby leteckým dopravcům nebylo v souladu s touto dohodou bráněno předávat údaje PNR příslušnému kanadskému orgánu.

2. Kanada nebude požadovat, aby letecký dopravce poskytl prvky údajů PNR, které letecký dopravce ještě neshromáždil či nemá v držení pro účely rezervace.

3. Kanada po obdržení vymaže jakékoli údaje, které jí v souladu s touto dohodou letecký dopravce předá, pokud prvek údajů není uveden v seznamu v příloze.

4. Strany zajistí, aby letečtí dopravci mohli předávat údaje PNR příslušnému kanadskému orgánu prostřednictvím pověřených zástupců, kteří vystupují jménem a na odpovědnost leteckého dopravce, pro účely a za podmínek, které jsou stanoveny v této dohodě.

Článek 5 Přiměřenost

S výhradou dodržení této dohody se má za to, že příslušný kanadský orgán poskytuje přiměřenou úroveň ochrany údajů PNR pro účely jejich zpracování a používání ve smyslu příslušného práva [ve smyslu příslušných právních předpisů] Evropské unie týkajících se ochrany údajů. Má se za to, že letecký dopravce, který poskytuje Kanadě údaje PNR podle této dohody, dodržuje zákonné požadavky Evropské unie pro předávání údajů PNR z Evropské unie do Kanady.

Článek 6 Policejní a soudní spolupráce

1. Jakmile je to proveditelné, sdílí Kanada relevantní a odpovídající analytické informace, které obsahují údaje PNR získané podle této dohody, s Europolem nebo Eurojustem v rozsahu jejich příslušných mandátů nebo s policejním či soudním orgánem členského státu Evropské unie. Kanada zajistí, aby tyto informace byly sdíleny v souladu s dohodami a s ujednáními mezi Kanadou a Europolem, Eurojustem nebo daným členským státem týkajícími se vymáhání práva nebo sdílení informací.

2. Kanada sdílí na žádost Europolu nebo Eurojustu v rozsahu jejich příslušných mandátů nebo policejních či soudních orgánů členského státu Evropské unie údaje PNR nebo analytické informace, které obsahují údaje PNR získané podle této dohody, v konkrétních případech za účelem zabránění teroristickému činu nebo závažnému nadnárodnímu trestnému činu, jeho odhalení, vyšetřování či stíhání v rámci Evropské unie. Kanada dá tyto informace k dispozici v souladu s dohodami a s ujednáními mezi Kanadou a Europolem, Eurojustem nebo daným členským státem týkajícími se vymáhání práva, soudní spolupráce nebo sdílení informací.

Záruky použitelné na zpracování údajů PNR

Článek 7 Nediskriminace

Kanada zajistí, aby se záruky použitelné na zpracovávání údajů PNR vztahovaly na všechny cestující rovnocenným způsobem bez protiprávní diskriminace.

Článek 8 Využití citlivých údajů

1. Pokud shromažďované údaje PNR týkající se cestujícího obsahují citlivé údaje, Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán citlivé údaje zamaskoval pomocí automatizovaných systémů. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán takové údaje dále nezpracovával, s výjimkou případů, jež jsou v souladu s odstavci 3, 4 a 5.

2. Kanada poskytne Evropské komisi seznam kódů a termínů, které označují citlivé údaje, jež je Kanada povinna maskovat. Kanada předloží tento seznam do 90 dní od data vstupu této dohody v platnost.

3. Kanada může citlivé údaje zpracovávat ve vztahu ke konkrétnímu případu za výjimečných okolností, pokud je takové zpracování nezbytné vzhledem k ohrožení života jednotlivce nebo k riziku vážného zranění.

4. Kanada zajistí, aby byly citlivé údaje zpracovávány v souladu s odstavcem 3 výhradně za striktních procedurálních opatření, včetně těchto:

a) zpracování citlivých údajů je schváleno hlavním představitelem kanadského příslušného orgánu;

- b) citlivé údaje zpracovává pouze konkrétně a individuálně pověřený úředník; a
 - c) po odmaskování nejsou citlivé údaje zpracovávány pomocí automatizovaných systémů.
5. Kanada vymaže citlivé údaje nejpozději 15 dní od data, kdy je obdrží, pokud je neuchová v souladu s čl. 16 odst. 5.
6. Pokud v souladu s odstavci 3, 4 a 5 příslušný kanadský orgán zpracovává citlivé údaje týkající se jednotlivce, který je občanem členského státu Evropské unie, Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán při nejbližší vhodné příležitosti informoval o tomto zpracování orgány dotyčného členského státu. Kanada vydá toto oznámení v souladu s dohodami a s ujednáními mezi Kanadou a tímto členským státem týkajícími se vymáhání práva nebo sdílení informací.

Článek 9 Zabezpečení a integrita údajů

1. Kanada zavede regulační, procedurální nebo technická opatření na ochranu údajů PNR proti náhodnému, nedovolenému nebo neoprávněnému přístupu, zpracování nebo ztrátě.
2. Kanada zajistí ověření shody a ochranu, bezpečnost, důvěrnost a integritu údajů. Kanada:
 - a) uplatní na údaje PNR postupy šifrování, povolování a dokumentace;
 - b) omezí přístup k údajům PNR jen na úředníky pověřené k tomuto účelu;
 - c) uchová údaje PNR v bezpečném fyzickém prostředí, které je chráněno kontrolami přístupu; a
 - d) zavede mechanismus, který zajistí, aby vyhledávání v PNR bylo prováděno způsobem, jenž je v souladu s článkem 3.
3. Pokud jsou údaje PNR jednotlivce zpřístupněny či sděleny bez povolení, učiní Kanada opatření, aby to bylo tomuto jednotlivci oznámeno, snížilo se tak riziko škody a bylo přijato nápravné opatření.
4. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán neprodleně informoval Evropskou komisi o jakýchkoli významných případech náhodného, nedovoleného nebo neoprávněného přístupu, zpracování nebo ztráty údajů PNR.
5. Kanada zajistí, aby jakékoli narušení zabezpečení údajů, zvláště takové, které by vedlo k náhodnému či neoprávněnému znehodnocení či náhodné ztrátě, pozměnění, nedovolenému sdělování nebo přístupu nebo jakékoliv neoprávněné formě zpracování, podléhalo účinným a odrazujícím nápravným opatřením, mezi něž mohou patřit sankce.

Článek 10 Dohled

1. Záruky týkající se ochrany údajů při zpracovávání údajů PNR podle této dohody budou podléhat dohledu nezávislého veřejného orgánu nebo orgánu vytvořeného správními prostředky, který vykonává své funkce nestranným způsobem a který prokázal svou nezávislost [svou autonomii] (dále jen 'orgán dohledu'). Kanada zajistí, aby orgán dohledu měl účinné pravomoci šetřit soulad s pravidly souvisejícími se shromažďováním, využíváním, sdělováním, uchováváním nebo odstraňováním údajů PNR. Orgán dohledu může provádět kontroly a šetření týkající se souladu, může podávat zprávy o zjištěních a předkládat doporučení kanadskému příslušnému orgánu. Kanada zajistí, aby měl orgán dohledu v příslušném případě pravomoc nařídit stíhání nebo disciplinární opatření pro porušení zákona v souvislosti s touto dohodou.

2. Kanada zajistí, aby orgán dohledu zajišťoval, aby stížnosti, které se týkají nedodržování této dohody, byly přijaty, prošetřeny, zodpovězeny a vhodně napraveny.

Článek 11 Transparentnost

1. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán zpřístupnil na svých internetových stránkách následující informace:

- a) seznam právních předpisů, které povolují shromažďování údajů PNR;
- b) důvod shromažďování údajů PNR;
- c) způsob ochrany údajů PNR;
- d) způsob a rozsah možného sdělování údajů PNR;
- e) informace týkající se přístupu, opravy, opatření údajů poznámkou a nápravy; a
- f) kontaktní informace pro dotazy.

2. V zájmu podpory transparentnosti strany spolupracují – pokud možno v době rezervace – se zúčastněnými stranami, jako např. s odvětvím letecké dopravy, a cestujícím poskytují následující informace:

- a) důvody shromažďování údajů PNR;
- b) využití údajů PNR;
- c) postup, jak žádat o přístup k údajům PNR; a
- d) postup, jak žádat o opravu údajů PNR.

Článek 12 Přístup pro jednotlivce

1. Kanada zajistí, aby jakýkoli jednotlivec měl přístup ke svým údajům PNR.

2. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán v přiměřené lhůtě:

- a) poskytl jednotlivci kopii jeho údajů PNR, pokud o tyto údaje písemně požádá;
- b) písemně reagoval na jakoukoli žádost;
- c) poskytl jednotlivci přístup k zaznamenaným informacím a potvrdil, že jeho údaje PNR byly sděleny, pokud daný jednotlivce o toto potvrzení požádá;
- d) stanovil právní či faktické důvody jakéhokoli odmítnutí přístupu k údajům PNR jednotlivce;
- e) informoval jednotlivce, pokud údaje PNR neexistují;
- f) informoval jednotlivce o možnosti podat stížnost a o postupu spojeném s touto stížností.

3. Kanada může sdělit informace s výhradou přiměřených právních požadavků a omezení, včetně jakýchkoli omezení nezbytných pro předcházení trestným činům, jejich odhalování, vyšetřování či stíhání nebo pro ochranu veřejné či národní bezpečnosti s náležitým zřetelem na oprávněný zájem dotčeného jednotlivce.

Článek 13 Právo jednotlivců na opravu údajů nebo opatření údajů poznámkou

1. Kanada zajistí, aby jakýkoli jednotlivec mohl požádat o opravu svých údajů PNR.
2. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán posoudil veškeré písemné žádosti o opravu a v přiměřené lhůtě:
 - a) opravil údaje PNR a oznámil jednotlivci, že byla oprava provedena; nebo
 - b) zamítl celou opravu nebo její část a:
 - i) připojil k údajům PNR poznámku ohledně všech požadovaných oprav, jež byly zamítnuty;
 - ii) oznámil jednotlivci, že:
 - i. žádost o opravu byla zamítnuta, a uvedl právní nebo faktické důvody zamítnutí;
 - ii. k údajům PNR byla připojena poznámka podle písmene i); a
 - c) informoval jednotlivce o možnosti podat stížnost a o postupu spojeném s touto stížností.

Článek 14 Správní a soudní náprava

1. Kanada zajistí, aby stížnosti, které jednotlivci předložili a které se týkají žádosti o přístup k jejich údajům PNR, žádosti o opravu údajů či opatření údajů poznámkou, přijal a prošetřil nezávislý veřejný orgán nebo orgán vytvořený správními prostředky, jenž vykonává své funkce nestranným způsobem a jenž prokázal svou nezávislost [svou autonomii], a aby na tyto stížnosti reagoval. Kanada zajistí, aby příslušný orgán informoval stěžovatele o prostředcích, jak se domoci soudní nápravy podle odstavce 2.

2. Kanada zajistí, aby se jakýkoli jednotlivec, který se domnívá, že jeho práva byla porušena rozhodnutím nebo opatřením souvisejícím s jeho údaji PNR, mohl formou soudního přezkumu domoci účinné soudní nápravy v souladu s kanadským právním řádem, nebo aby se mohl domoci jiného opravného prostředku, kterým může být mimo jiné kompenzace.

Článek 15 Rozhodnutí na základě automatizovaného zpracování

Kanada nepřijme žádná rozhodnutí, která by měla na cestujícího velmi nepříznivý dopad, pouze na základě automatizovaného zpracování údajů PNR.

Článek 16 Uchovávání údajů PNR

1. Kanada neuchovává údaje PNR více než pět let od data, kdy tyto údaje obdrží.
2. Kanada omezí přístup na omezený počet úředníků, které Kanada konkrétně pověří.
3. Kanada anonymizuje údaje PNR formou maskování jmen všech cestujících 30 dní poté, co je obdrží. Dva roky poté, co Kanada údaje PNR obdrží, dále anonymizuje formou maskování následující údaje:
 - a) další jména v PNR, včetně počtu cestujících v rámci PNR;
 - b) veškeré dostupné kontaktní informace (včetně informací o původu);

- c) obecné poznámky včetně informací OSI (další doplňující informace), SSI (zvláštní služební informace) a SSR (zvláštní služební požadavek), pokud obsahují informace, které by mohly vést k identifikaci jednotlivce; a
- d) veškeré předběžné informace o cestujících (API) shromážděné pro účely rezervace, pokud obsahují informace, které by mohly vést k identifikaci jednotlivce.

4. Kanada může odmaskovat údaje PNR pouze v případě, že je na základě dostupných informací nutné provést šetření podle oblasti působnosti [šetření v rámci působnosti] článku 3, a to následovně:

- a) od 30 dnů do dvou let po prvotním přijetí, a to pouze omezeným počtem konkrétně pověřených úředníků; a
- b) od dvou let do pěti let po prvotním přijetí, a to pouze na základě předchozího povolení hlavního představitele příslušného kanadského orgánu nebo vyššího úředníka, kterého uvedený představitel konkrétně pověřil.

5. Odchylně od odstavce 1:

- a) může Kanada uchovávat údaje PNR požadované pro jakékoli konkrétní opatření, přezkum, vyšetřování, vymáhání, soudní řízení, stíhání nebo vymáhání pokut, a to až do jejich ukončení;
- b) uchovává Kanada údaje PNR uvedené v písmeni a) po dobu dalších dvou let pouze pro zajištění odpovědnosti nebo dohledu veřejné správy, aby mohly být cestujícímu poskytnuty v případě, že o ně požádá.

6. Kanada znehodnotí údaje PNR na konci lhůty pro uchování údajů PNR.

Článek 17 Zázpis a dokumentace zpracování údajů PNR

Kanada zaznamenává a dokumentuje veškeré zpracování údajů PNR. Kanada využívá tyto zápisy či dokumentaci pouze pro:

- a) vlastní kontrolu a ověřování zákonnosti zpracování údajů;
- b) zajištění řádné integrity údajů;
- c) zajištění bezpečnosti zpracování údajů; a
- d) zajištění dohledu nebo odpovědnosti veřejné správy.

Článek 18 Sdělování v rámci Kanady

1. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán nesděloval údaje PNR jiným vládním [veřejným] orgánům v Kanadě, ledaže jsou splněny následující podmínky:

- a) se údaje PNR sdělují vládním [veřejným] orgánům, jejichž funkce přímo souvisejí s oblastí působnosti článku 3;
- b) se údaje PNR sdělují pouze ve vztahu ke konkrétnímu případu;
- c) je sdělení nezbytné za konkrétních okolností pro účely uvedené v článku 3;
- d) je sděleno pouze minimální potřebné množství údajů PNR;

- e) přijímající vládní [veřejný] orgán poskytuje ochranu, jež je na stejné úrovni jako záruky popsané v této dohodě; a
 - f) přijímající vládní [veřejný] orgán sdělí údaje PNR jinému subjektu pouze tehdy, pokud jej k tomu oprávněný příslušný kanadský orgán za současného dodržení podmínek stanovených v tomto odstavci.
2. Při předávání analytických informací, které obsahují údaje PNR získané podle této dohody, jsou respektovány záruky vztahující se na údaje PNR, jež jsou uvedeny v tomto článku.

Článek 19 Sdělování mimo Kanadu

1. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán nesděloval údaje PNR vládním [veřejným] orgánům v zemích, které nejsou členskými státy Evropské unie, ledaže jsou splněny následující podmínky:

- a) údaje PNR se sdělují vládním [veřejným] orgánům, jejichž funkce přímo souvisejí s oblastí působnosti článku 3;
- b) údaje PNR se sdělují pouze ve vztahu ke konkrétnímu případu;
- c) údaje PNR se sdělují pouze tehdy, pokud je to nutné pro účely stanovené v článku 3;
- d) je sdělováno pouze minimální potřebné množství údajů PNR;
- e) příslušný kanadský orgán se ujistí, že:
 - i) zahraniční orgán, který přijímá údaje PNR, uplatňuje normy na ochranu údajů PNR, jež jsou na stejné úrovni jako ty, které stanoví tato dohoda, v souladu s dohodami a s ujednáními, která tyto normy zahrnují; nebo
 - ii) zahraniční orgán uplatňuje normy na ochranu údajů PNR, které byly dohodnuty s EU.

2. Pokud v souladu s odstavcem 1 příslušný kanadský orgán sdělí údaje PNR jednotlivce, který je občanem členského státu Evropské unie, zajistí Kanada, aby příslušný kanadský orgán toto sdělení při nejbližší vhodné příležitosti oznámil orgánům tohoto členského státu. Kanada vydá toto oznámení v souladu s dohodami a s ujednáními mezi Kanadou a tímto členským státem týkajícími se vymáhání práva nebo sdílení informací.

3. Při předávání analytických informací, které obsahují údaje PNR získané podle této dohody, jsou respektovány záruky vztahující se na údaje PNR, jež jsou uvedeny v tomto článku.

Článek 20 Způsob předávání

Strany zajistí, aby letečtí dopravci předávali údaje PNR příslušnému kanadskému orgánu výhradně na základě metody ‚push‘ a v souladu s následujícími postupy, které letečtí dopravci musí dodržovat:

- a) předávání údajů PNR elektronicky v souladu s technickými požadavky příslušného kanadského orgánu nebo v případě technické poruchy jiným vhodným způsobem, který zajistí příslušnou úroveň zabezpečení údajů;
- b) předávání údajů PNR použitím vzájemně akceptovaného formátu zpráv;
- c) předávání údajů PNR bezpečným způsobem za použití společných protokolů vyžadovaných příslušným kanadským orgánem.

Článek 21 Četnost předávání

1. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán požádal leteckého dopravce o předání údajů PNR:
 - a) podle plánu, přičemž první předání proběhne do 72 hodin před plánovaným odletem; a
 - b) maximálně pětkrát pro konkrétní let.
2. Kanada zajistí, aby příslušný kanadský orgán informoval letecké dopravce o konkrétních dobách předání.
3. V určitých případech, kdy existuje důvod k domněnce, že další přístup je nezbytný z důvodu reakce na konkrétní hrozbu související s oblastí působnosti článku 3, může příslušný kanadský orgán požádat leteckého dopravce, aby poskytl údaje PNR před plánovaným předáním, po plánovaném předání či mezi jednotlivými plánovanými předáními. Při uplatňování této volnosti v rozhodování jedná Kanada uvážlivě a přiměřeně a využívá způsob předání popsany v článku 20.

Prováděcí a závěrečná ustanovení

Článek 22 Údaje PNR přijaté před vstupem této dohody v platnost

Kanada uplatňuje podmínky této dohody na všechny údaje PNR, které má v držení v době, kdy tato dohoda vstupuje v platnost.

Článek 23 Vzájemnost

1. Pokud Evropská unie přijme režim zpracování údajů PNR pro Evropskou unii, provedou strany konzultaci, aby stanovily, zda by tato dohoda měla být upravena za účelem zajištění plné vzájemnosti.
2. Příslušné orgány Kanady a Evropské unie spolupracují za účelem zajištění souladu svých režimů zpracování údajů PNR způsobem, který dále zvyšuje bezpečnost občanů Kanady, Evropské unie a jinde.

Článek 24 Neodchýlení od práva

Tato dohoda se nevykládá v tom smyslu, že se ruší jakýkoli závazek mezi Kanadou a členskými státy Evropské unie nebo třetími zeměmi, pokud jde o podání žádosti o pomoc či reagování na takovou žádost podle nástroje o vzájemné pomoci.

[...]

Článek 26 Konzultace, přezkum a změny

[...]

2. Strany společně přezkoumají provádění této dohody jeden rok po jejím vstupu v platnost a poté pravidelně a dodatečně na žádost jedné ze stran a po společně přijatém rozhodnutí.

[...]

Článek 28 Trvání dohody

1. S výhradou odstavce 2 platí tato dohoda po dobu sedmi let ode dne jejího vstupu v platnost.

2. Na konci každého sedmiletého období se platnost dohody automaticky prodlužuje o dalších sedm let, neoznámí-li jedna strana druhé straně svůj záměr platnost dohody neprodloužit. Strana, která se rozhodne neprodloužit platnost dohody, musí druhou stranu diplomatickou cestou písemně informovat alespoň šest měsíců před uplynutím sedmiletého období.

3. Kanada nadále uplatňuje podmínky této dohody na všechny údaje PNR získané před ukončením této dohody.

[...]

Příloha

Prvky údajů [PNR] podle čl. 2 písm. b)

1. lokalizační kód PNR;
2. datum rezervace / vystavení letenky;
3. den (dny) zamýšlené cesty;
4. jméno (jména);
5. dostupné informace o často cestující osobě a o výhodách (například bezplatné letenky, lepší podmínky atd.);
6. další jména v PNR, včetně počtu cestujících v rámci PNR;
7. veškeré dostupné kontaktní informace (včetně informací o původci);
8. veškeré dostupné informace o platbě nebo fakturaci (s vyloučením dalších podrobností o platbě souvisejících s kreditní kartou nebo účtem, a nikoliv s platbou za cestu);
9. cestovní trasa pro jednotlivý záznam PNR;
10. cestovní kancelář nebo cestovní agent;
11. informace o sdílení kódů;
12. rozčleněné nebo rozdělené informace;
13. situace cestujícího (včetně potvrzení cesty a odbavení);
14. informace o vystavení letenky, včetně čísla letenky, jednosměrné letenky a obsahu kolonky ATFQ (Automated Ticket Fare Quote);
15. veškeré informace o zavazadlech;
16. informace o sedadle, včetně čísla sedadla;
17. obecné poznámky, včetně dalších služebních informací (OSI), zvláštních služebních informací (SSI) a zvláštního služebního požadavku (SSR);
18. veškeré předběžné informace o cestujících (API) shromážděné pro účely rezervace;

19. všechny změny údajů PNR uvedených v bodech 1 až 18, které byly provedeny v minulosti.“

VI. Závěry Parlamentu uvedené v žádosti o posudek

A. K náležitému právnímu základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody

- 31 Parlament uvádí, že zamýšlená dohoda sice v souladu s jejím článkem 1 sleduje dva cíle, a sice zaprvé zajištění ochrany a bezpečnosti veřejnosti a zadruhé určení způsobů, jakými budou údaje PNR chráněny, avšak jejím hlavním cílem je podle něj ochrana osobních údajů. Unijní právo v oblasti ochrany takovýchto údajů totiž podle Parlamentu brání předávání údajů PNR do třetích zemí, které neposkytují odpovídající úroveň ochrany osobních údajů. Zamýšlená dohoda má tedy podle něj za cíl vytvořit určitý typ „rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany“ ve smyslu čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46, aby tak poskytla právní základ pro legální předávání údajů PNR z Unie do Kanady. Tento přístup se podle Parlamentu shoduje s přístupem dříve použitým v dohodě z roku 2006 a v rozhodnutí 2006/253, které bylo přijato na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46.
- 32 Volba čl. 82 odst. 1 druhého pododstavce písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU jako právních základů pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody je tedy podle Parlamentu nesprávná. Toto rozhodnutí podle něj musí být spíše založeno na článku 16 SFEU, neboť tento článek se vztahuje na všechny oblasti unijního práva, včetně oblastí uvedených v hlavě V části třetí Smlouvy o FEU, která se týká prostoru svobody, bezpečnosti a práva, což je potvrzeno Prohlášením o ochraně osobních údajů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, připojeným k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu (Úř. věst. 2010, C 83, s. 345).
- 33 Obsah zamýšlené dohody podle Parlamentu potvrzuje jeho závěr, že hlavní složka této dohody se týká ochrany osobních údajů. Velká většina ustanovení zamýšlené dohody, zejména její klíčová ustanovení, tj. čl. 4 odst. 1 a článek 5, která jsou právním základem pro legální předávání údajů PNR z Unie do Kanady, se totiž týká ochrany osobních údajů. Parlament dále uvádí, že tato dohoda neupravuje předávání údajů PNR evropskými orgány orgánům kanadským, nýbrž předávání těchto údajů jednotlivci, tj. leteckými společnostmi, kanadským orgánům. Podle Parlamentu tedy lze jen obtížně činit závěr, že tato ustanovení spadají do oblasti justiční a policejní spolupráce v pravém slova smyslu. Kromě toho článek 6 zamýšlené dohody, nadepsaný „Policejní a soudní spolupráce“, je vůči jejím článkům 4 a 5 pouze vedlejší povahy, neboť se nemůže uplatnit, pokud se předtím neuplatnily posledně uvedené články. Kanada by totiž nemohla předmětné informace sdělovat, pokud by předtím neobdržela údaje PNR od leteckých dopravců, kteří zase mohou předat údaje PNR Kanadě pouze na základě „rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany“. Tentýž článek 6 navíc podle Parlamentu neupravuje výměnu informací mezi příslušnými orgány a odkazuje pouze na jiné mezinárodní dohody v této oblasti.
- 34 Pokud by Soudní dvůr přesto dospěl k závěru, že zamýšlená dohoda sleduje cíle, které od sebe nelze oddělit, mohlo by se v takovém případě rozhodnutí Rady o uzavření této dohody zakládat zároveň na článku 16, čl. 82 odst. 1 druhém pododstavci písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU. Co se týče případné použitelnosti protokolů č. 21 a 22, připomíná Parlament judikaturu Soudního dvora vzešlou z rozsudku ze dne 27. února 2014, Spojené království v. Rada (C-656/11, EU:C:2014:97, bod 49), podle níž na legalitu volby právního základu unijního aktu nemá vliv důsledek, který tento akt může mít, pokud jde o použití či nepoužití některého z protokolů připojených ke Smlouvám.

B. Ke slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny základních práv Evropské unie

- 35 Vzhledem k vážným pochybnostem EIOÚ vyjádřeným zejména v jeho stanovisku ze dne 30. září 2013 a vzhledem k judikatuře vzešlé z rozsudku ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland* a další (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238), se Parlament domnívá, že panuje právní nejistota ohledně slučitelnosti zamýšlené dohody s článkem 16 SFEU a s články 7 a 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 36 Podle Parlamentu se na předávání údajů PNR z Unie do Kanady za účelem jejich případného zpřístupnění příslušným kanadským orgánům, tak jak je stanoveno v zamýšlené dohodě, vztahují články 7 a 8 Listiny. Tyto údaje, jsou-li brány jako celek, totiž podle něj umožňují vyvodit velmi přesné závěry o soukromí osob, jejichž údaje PNR jsou zpracovávány, jako je například určení místa jejich trvalého či dočasného pobytu a vymezení jejich pohybu a činností. Tato dohoda tedy podle Parlamentu zasahuje do základních práv zaručených v člancích 7 a 8 Listiny ve značném rozsahu a zvláště závažným způsobem.
- 37 S připomenutím požadavků obsažených jednak v čl. 52 odst. 1 Listiny a jednak v jejím čl. 8 odst. 2 se Parlament domnívá, že je tedy zapotřebí posoudit otázku, zda je zamýšlená dohoda „zákonem“ ve smyslu těchto ustanovení a zda může sloužit za základ pro omezení výkonu práv zaručených v člancích 7 a 8 Listiny. Pojem „zákon“ se sice shoduje s pojmem „legislativní akt“ uvedeným ve Smlouvě o FEU, avšak mezinárodní dohoda takovým legislativním aktem není, takže vyvstává otázka, zda by nebylo vhodnější přijmout interní akt založený na článku 16 SFEU spíše než uzavírat na základě článku 218 SFEU takovou mezinárodní dohodu, jako je zamýšlená dohoda.
- 38 Pokud jde o zásadu proporcionality, odkazuje Parlament na judikaturu Soudního dvora vzešlou z rozsudku ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland* a další (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 47 a 48), a uvádí, že v daném případě je posuzovací pravomoc unijního normotvůrce omezena a soudní přezkum dodržování podmínek vyplývajících z této zásady musí být striktní, zejména jedná-li se o zásahy do základních práv.
- 39 Jak dále podle Parlamentu vyplývá z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vzešlé z rozsudku ESLP ze dne 1. července 2008, *Liberty* a další v. Spojené království (CE:ECHR:2008:0701JUD005824300, body 62 a 63), a z judikatury Soudního dvora vzešlé z rozsudku ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland* a další (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, bod 54 a citovaná judikatura), musí zamýšlená dohoda stanovovat jasná a přesná pravidla, která upraví rozsah a použití dotčených opatření a stanoví minimální podmínky, tak aby byly subjektům zpracování osobních údajů dány dostatečné záruky, které umožní účinnou ochranu těchto údajů proti riziku zneužití a proti veškerému neoprávněnému přístupu k údajům a jejich protiprávnímu použití.
- 40 Parlament se zaprvé obecně zabývá otázkou, zda je zavedení „systému PNR“ nezbytné ve smyslu čl. 52 odst. 1 druhé věty Listiny. Rada a Komise totiž dosud na základě objektivních skutečností neprokázaly, že uzavření zamýšlené dohody je skutečně nezbytné.
- 41 Zadruhé Parlament tvrdí, že se zamýšlená dohoda týká globálně všech cestujících v letecké dopravě, aniž se tyto cestující nacházejí v situaci, která může vést k trestnímu stíhání, a zároveň není vyžadována souvislost mezi jejich údaji PNR a ohrožením veřejné bezpečnosti. K této obecné neexistenci mezi dále přistupuje skutečnost, že kritéria a podmínky stanovené v této dohodě jsou podle Parlamentu obecné a neumožňují omezit zpracování údajů PNR kanadskými orgány na nezbytné minimum. Podle Parlamentu je rovněž třeba uvést, že uvedená dohoda nepodrobuje přístup příslušných kanadských orgánů k těmto údajům předchozí kontrole ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, jejímž cílem by bylo omezit tento přístup a následné využití těchto údajů na to, co

je nezbytně nutné pro účely dosažení sledovaného cíle, a jež by byla prováděna v návaznosti na odůvodněnou žádost podanou tomuto soudu nebo orgánu v rámci postupů pro předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo stíhání.

- 42 Pokud jde zařetí o dobu uchování údajů PNR, stanovenou článkem 16 zamýšlené dohody na pět let, Parlament uvádí, že tato doba platí bez rozlišení pro všechny cestující v letecké dopravě. Rada navíc podle Parlamentu nepodala ke stanovení právě takové doby žádné odůvodnění založené na objektivních kritériích. I za předpokladu, že by doba tří a půl roku stanovená v dohodě z roku 2006 byla přijatelná, vyvstává podle Parlamentu otázka, proč bylo třeba tuto dobu prodloužit na pět let.
- 43 Konečně zařtvrté zamýšlená dohoda podle Parlamentu nezaručuje, že opatření, jejichž přijetí bude náležet kanadským orgánům, budou přiměřená a budou naplňovat zásadní požadavky článku 8 Listiny a článku 16 SFEU.

VII. Shrnutí vyjádření předložených Soudnímu dvoru

- 44 Bulharská a estonská vláda, Irsko, španělská a francouzská vláda, vláda Spojeného království, Rada a Komise předložily Soudnímu dvoru písemná vyjádření týkající se projednávané žádosti o posudek.
- 45 Soudní dvůr mimoto položil členským státům a orgánům podle čl. 196 odst. 3 jednacího řádu Soudního dvora otázky s žádostí o písemnou odpověď a na základě čl. 24 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyzval k podání odpovědi na tyto otázky rovněž EIOÚ. EIOÚ své vyjádření předložil Soudnímu dvoru.

A. K přípustnosti žádosti o posudek

- 46 Francouzská vláda a Rada se zamýšlejí nad přípustností druhé otázky položené v rámci projednávané žádosti o posudek. Zaprvé podle nich Parlament položením této otázky nezpochybňuje ani pravomoc Unie k uzavření zamýšlené dohody, ani rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy v daném ohledu. Zadruhé by použití článků 82 a 87 SFEU – byť nesprávné – nemělo žádný vliv na postup přijímání rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody, neboť použití článku 16 SFEU i článků 82 a 87 SFEU vyžaduje, aby bylo rozhodnuto řádným legislativním postupem. V obou případech je tedy použitelný čl. 218 odst. 6 písm. a) bod v) SFEU, takže je vyžadován souhlas Parlamentu.

B. K náležitému právnímu základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody

- 47 Bulharská a estonská vláda, Irsko, francouzská vláda, vláda Spojeného království, Rada a Komise mají za to, že hlavním cílem zamýšlené dohody je zajistit ochranu a bezpečnost veřejnosti, jak vyplývá zejména z prvního až třetího a pátého bodu její preambule a stejně tak z jejích článků 1 a 3. Pokud by měla být za cíl této dohody považována též ochrana osobních údajů, pak by tento cíl byl ve vztahu k hlavnímu cíli vedlejší.
- 48 Rada a Komise dodávají, že předávání údajů PNR do třetích zemí sice musí probíhat v souladu s Listinou, avšak ustanovení zamýšlené dohody týkající se ochrany těchto údajů jsou jen nástrojem, jehož prostřednictvím tato dohoda sleduje cíl spočívající v boji proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti. Skutečnost, že uvedená dohoda stanoví prostřednictvím četných ustanovení způsob a podmínky předávání údajů PNR při dodržení základních práv a vytváří určitý typ „rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany“, tedy nic nemění na tom, že hlavním cílem této dohody zůstává ochrana a bezpečnost veřejnosti. Článek 16 SFEU je podle nich náležitým právním základem aktu, pouze je-li jeho hlavním cílem ochrana osobních údajů. Naopak akty, jejichž cílem je uskutečňování odvětvových

politik vyžadující určité zpracování osobních údajů, musí mít podle nich právní základ odpovídající příslušné politice a být v souladu s článkem 8 Listiny a zároveň s unijními akty přijatými na základě článku 16 SFEU.

- 49 Pokud jde o případný souběh článku 16, čl. 82 odst. 1 druhého pododstavce písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU jako hmotněprávních základů pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody, francouzská vláda podpůrně tvrdí, že takovýto jejich souběh přichází v úvahu, neboť tyto právní základy jsou navzájem kompatibilní v tom smyslu, že všechny počítají s řádným legislativním postupem. Je v zásadě pravda, že jelikož se Irsko, Spojené království a Dánské království na základě protokolů č. 21 a 22 neúčastní přijímání aktů podle části třetí hlavy V Smlouvy o FEU, nemůže být akt založen na ustanoveních patřících do této hlavy a zároveň na ustanoveních, která do ní nepatří. Avšak v případě, že by pravidla zpracovávání osobních údajů ze strany členských států při výkonu činností spadajících do působnosti kapitoly 4 nebo 5 části třetí hlavy V Smlouvy o FEU měla být přijata na základě článku 16 SFEU, Irsko, Spojené království a Dánské království by se jejich přijímání neúčastnily, neboť tyto členské státy nejsou v souladu s článkem 6a protokolu č. 21 a článkem 2a protokolu č. 22 takovými pravidly vázány.
- 50 Podle Rady by naproti tomu souběh článku 16 SFEU a článků 82 a 87 SFEU nebyl legálně přípustný vzhledem ke specifickým pravidlům upravujícím způsob hlasování v Radě vyplývajícím z protokolů č. 21 a 22 ve vztahu k účasti Irska, Spojeného království a Dánského království.

C. Ke slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny

- 51 Všechny členské státy, které Soudnímu dvoru předložily vyjádření, jakož i Rada a Komise dospívají v podstatě k závěru, že zamýšlená dohoda je slučitelná s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny.
- 52 Pokud jde o existenci zásahu do základních práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny, ztotožňují se estonská a francouzská vláda s postojem Parlamentu, že zamýšlená dohoda s sebou takový zásah přináší, neboť v čl. 4 odst. 1 ukládá Unii povinnost nebránit předávání údajů PNR příslušnému kanadskému orgánu a v článku 3 upravuje zpracování těchto údajů uvedeným orgánem. Francouzská vláda má nicméně za to, že takový zásah neměl být kvalifikován jako zvlášť závažný vzhledem k tomu, že není natolik rozsáhlý jako zásah, který vyplýval ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. 2006, L 105, s. 54), o kterou šlo ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238). Údaje PNR dále podle francouzské vlády neumožňují vyvodit velmi přesné závěry o soukromí cestujících v letecké dopravě.
- 53 Všechny členské státy, které předložily vyjádření, jakož i Rada a Komise mají za to, že zamýšlená dohoda sleduje cíl obecného zájmu, a sice boj proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti.
- 54 Co se týče požadavků vyplývajících ze zásady proporcionality, Rada a Komise se ztotožňují s Parlamentem a s odkazem na judikaturu Soudního dvora vzešlou z rozsudku ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, bod 54), a na čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46 zejména uvádějí, že zamýšlená dohoda musí stanovit jasná a přesná pravidla pro rozsah a použití daného zásahu a dostatečné záruky umožňující účinně chránit osobní údaje proti riziku zneužití a proti veškerému neoprávněnému přístupu k těmto údajům a jejich protiprávnímu využívání.
- 55 Pokud jde konkrétně o nezbytnost předávání údajů PNR do Kanady, Komise – podporovaná Radou – připouští, že nejsou k dispozici podrobné statistiky, na jejichž základě by bylo možné zjistit, jak tyto údaje pomáhají při prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání trestné činnosti a terorismu. Nutnost

používat údaje PNR však podle ní podporují informace ze třetích zemí i ze členských států, které již tyto údaje pro účely vynucování práva používají. Zejména v důvodové zprávě k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 2. února 2011 o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti [COM(2011) 32 final] se v tomto ohledu uvádí, že ze zkušeností některých zemí vyplývá, že používání údajů PNR vedlo k zásadnímu pokroku v boji proti obchodu s drogami a lidmi a terorismu a umožnilo lepší pochopení struktury a fungování teroristických a dalších zločineckých sítí.

- 56 Mimoto kanadské orgány podle Komise poskytly informace prokazující, že údaje PNR rozhodujícím způsobem přispěly k identifikaci osob potenciálně podezřelých ze spáchání teroristických činů a závažných trestných činů. Zatímco v období od dubna 2014 do března 2015 cestovalo letecky mezi Unií a Kanadou 28 milionů cestujících, bylo možné na základě těchto údajů legitimovat 178 osob a v 71 případech zabavit omamné látky a ve dvou případech materiály s dětskou pornografií. Díky těmto údajům bylo rovněž možné ve 169 případech zahájit vyšetřování v souvislosti s terorismem či v takovém vyšetřování pokračovat. Konečně ze sdělení Komise ze dne 21. září 2010 o globálním přístupu k přenosům údajů jmenné evidence cestujících (PNR) do třetích zemí [COM(2010) 492 final, dále jen „sdělení COM(2010) 492“] vyplývá, že Unie má povinnost „vůči sobě i vůči třetím zemím týkající se vzájemné spolupráce v boji proti [hrozbám terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti]“.
- 57 Estonská vláda, Irsko, španělská a francouzská vláda, vláda Spojeného království, Rada a Komise jsou v podstatě toho názoru, že zamýšlená dohoda splňuje požadavky vyplývající ze zásady proporcionality a že se projednávaná věc liší od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238). Mechanismus upravený touto dohodou lze podle nich připodobnit spíše systematické kontrole prováděné na vnějších hranicích a bezpečnostním kontrolám prováděným na letištích než takovému uchovávání údajů, o jaké jde ve směrnici 2006/24. Uvedená dohoda, jejíž povaha a účinky jsou znatelně omezenější než v případě této směrnice, mimoto obsahuje – na rozdíl od této směrnice – striktní pravidla týkající se podmínek a mezí pro přístup k údajům a pro jejich používání, jakož i pravidla týkající se zabezpečení těchto údajů. Tato dohoda konečně podle nich upravuje dohled nad dodržováním těchto pravidel prováděný nezávislým orgánem, informování dotčených osob o předávání a zpracovávání jejich údajů, právo na přístup a na opravu a prostředky správní a soudní nápravy v zájmu zaručení práv těchto osob.
- 58 Pokud jde o argument Parlamentu, že zamýšlená dohoda nepodmiňuje předávání údajů PNR existenci hrozby pro veřejnou bezpečnost, estonská a francouzská vláda, vláda Spojeného království a Komise v podstatě tvrdí, že používání takových údajů má za cíl umožnit identifikaci osob, které byly dosud příslušným útvarům neznámé a které představují případné bezpečnostní riziko, přičemž osoby, které jsou již v této souvislosti známé, mohou být identifikovány na základě předchozích informací o cestujících v letecké dopravě. Kdyby bylo předávání údajů PNR dovoleno pouze v případě osob, které již byly hlášeny jako osoby představující bezpečnostní riziko, nebylo by možné dosáhnout cíle spočívajícího v prevenci.
- 59 Pokud jde o meze týkající se používání údajů PNR, Rada a Komise tvrdí, že vzhledem k odkazu na kanadské právo uvedenému v čl. 3 odst. 3 zamýšlené dohody nelze činit závěr, že je tato dohoda příliš obecná. Rada a Komise v této souvislosti poukazují na to, že lze obtížně zajistit, aby mezinárodní dohoda obsahovala pouze pojmy stanovené unijním právem. V souvislosti s čl. 3 odst. 5 písm. b) této dohody uvedené orgány tvrdí, že toto ustanovení odráží povinnost, kterou stanoví kanadská ústava, a sice že všechny kanadské veřejné orgány musí dodržovat závazná rozhodnutí soudních orgánů. Toto ustanovení navíc podle nich předpokládá, že přístup k údajům PNR bude soudním orgánem posouzen z hlediska kritérií nezbytnosti a proporcionality a odůvodněn v soudním rozhodnutí. Konečně kanadské orgány nikdy od vstupu dohody z roku 2006 v platnost toto ustanovení v praxi nepoužily.

- 60 Pokud jde o meze týkající se orgánů a osob majících přístup k údajům PNR, mají Rada a Komise za to, že neuvedení příslušného kanadského orgánu v zamýšlené dohodě je otázkou procesní povahy, jež nemá žádný dopad na to, zda tato dohoda naplňuje zásadu proporcionality. Každopádně v červnu 2014 Kanada informovala Unii, že příslušným kanadským orgánem ve smyslu čl. 2 písm. d) uvedené dohody je CBSA. Vzhledem k tomu, že podle čl. 16 odst. 2 zamýšlené dohody je Kanada povinna omezit přístup k údajům PNR na „omezený počet úředníků, které Kanada konkrétně pověří“, vyplývá z toho, že k přebírání a zpracovávání těchto údajů jsou oprávněni pouze pracovníci CBSA. Dodatečné záruky jsou konečně uvedeny v čl. 9 odst. 2 písm. a) a b) a v čl. 9 odst. 4 a 5 této dohody.
- 61 Pokud jde o skutečnost, že zamýšlená dohoda nepodrobuje přístup k údajům PNR předchozí kontrole ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, má Irsko za to, že taková kontrola není nezbytná vzhledem k zárukám již uvedeným v článcích 11 až 14, 16, 18 a 20 této dohody. Estonská vláda a vláda Spojeného království se domnívají, že nelze předem určit kritéria odpovídající údajům PNR, jež mají být zpracovávány, takže nelze systematicky požadovat předchozí svolení. Takové svolení by tedy podle nich muselo být nutně být obecné, a nepřineslo by tedy žádnou přidanou hodnotu.
- 62 V otázce sdělování údajů PNR dalším orgánům Komise uvádí, že články 1, 3, 18 a 19 zamýšlené dohody striktně vymezují účely, pro něž lze tyto údaje zpracovávat, a podmínky jejich zpřístupňování. Jak zdůrazňuje Komise, každé poskytnutí údajů PNR musí být každopádně v souladu s článkem 17 uvedené dohody zaznamenáno a zdokumentováno a musí být předmětem následné kontroly nezávislým orgánem.
- 63 Pokud jde o dobu uchovávání údajů PNR, estonská a francouzská vláda, Irsko a vláda Spojeného království tvrdí, že nejde nad rámec toho, co je v celkovém kontextu zamýšlené dohody nezbytně nutné. Vzhledem k složitosti a obtížnosti vyšetřování teroristických činů a závažné nadnárodní trestné činnosti může od letu uskutečněného určitým cestujícím, kterého se takové skutky týkají, do okamžiku, kdy represivní složky potřebují přístup k údajům PNR v zájmu odhalení, vypátrání a stíhání takových zločinů, uplynout určitá doba. K uzavření trestního řízení může dojít i více než pět let po předání údajů PNR. Mimoto je třeba zohlednit ustanovení článku 16 této dohody, jež stanoví striktní podmínky pro maskování a odmaskování údajů PNR v zájmu zvýšené ochrany osobních údajů, a ustanovení čl. 8 odst. 5 této dohody, jež upravují zvláštní režim pro citlivé údaje.
- 64 Rada a Komise dodávají, že doba uchovávání údajů PNR musí být v souladu s článkem 6 směrnice 95/46 stanovena v závislosti na nezbytnosti těchto údajů z hlediska naplnění cílů, pro něž jsou shromažďovány, takže přiměřenost dané doby uchovávání nelze posoudit in abstracto. Rada a Komise zdůrazňují, že doba uchovávání v trvání pěti let stanovená zamýšlenou dohodou byla stranami této dohody považována za nezbytně nutnou pro naplnění cílů, jež dohoda sleduje. Dodávají, že naproti tomu doba tří a půl roku stanovená v dohodě z roku 2006 by podle Kanady bránila efektivnímu využívání údajů PNR pro odhalování situací představujících zvýšené riziko terorismu nebo organizovaného zločinu, neboť vyšetřování vyžaduje čas. Zamýšlená dohoda mimoto v čl. 16 odst. 3 upravuje první anonymizaci údajů PNR 30 dní po jejich obdržení a další anonymizaci po dvou letech.
- 65 Pokud jde o kontrolu dodržování pravidel ochrany osobních údajů prováděnou nezávislým orgánem, požadovanou v čl. 8 odst. 3 Listiny a v čl. 16 odst. 2 SFEU, mají Rada a Komise za to, že neuvedení kanadského příslušného orgánu v zamýšlené dohodě nemá vliv na přiměřenost opatření, jež má Kanada přijmout. Rada a Komise doplňují, že Komise byla o identitě příslušných orgánů, na něž se vztahuje úprava v článcích 10 a 14 této dohody, uvědomena.
- 66 Co se týče dodržení judikatury Soudního dvora vzešlé zejména z rozsudku ze dne 9. března 2010, Komise v. Německo (C-518/07, EU:C:2010:125, bod 30), podle níž musí kontrolní orgán požívat nezávislosti, která mu umožní plnit jeho úkoly bez vnějšího vlivu, Komise uvádí, že kanadský komisař pro ochranu soukromí je orgánem nezávislým jak po institucionální stránce, tak po stránce funkční. Komise dodává, že jelikož kanadské právní předpisy nestanoví právo přístupu cizincům, kteří nemají

v Kanadě pobyt, bylo třeba upravit v člancích 10 a 14 zamýšlené dohody zřízení „orgánu vytvořeného správními prostředky“, aby se všem potenciálně dotčeným osobám zajistila možnost uplatnit svá práva, včetně práva na přístup.

VIII. Zaujetí stanoviska Soudního dvora

67 Na úvod je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora tvoří ustanovení mezinárodní dohody uzavřené Uníí podle článků 217 a 218 SFEU od jejího vstupu v platnost nedílnou součástí unijního právního řádu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. dubna 1974, Haegeman, 181/73, EU:C:1974:41, bod 5, a ze dne 11. března 2015, Oberto a O’Leary, C-464/13 a C-465/13, EU:C:2015:163, bod 29; posudek 2/13 (Přistoupení Unie k EÚLP) ze dne 18. prosince 2014, EU:C:2014:2454, bod 180]. Ustanovení takové dohody tedy musí být plně v souladu se Smlouvami i s ústavními zásadami, které z nich vyplývají.

A. K přípustnosti žádosti o posudek

68 Podle čl. 218 odst. 11 SFEU si členský stát, Parlament, Rada nebo Komise mohou vyžádat posudek Soudního dvora o slučitelnosti dohody, jejíž uzavření je zvažováno, se Smlouvami.

69 V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora je cílem tohoto ustanovení předcházet obtížím, které by vyplývaly ze soudních sporů ohledně slučitelnosti mezinárodních dohod zavazujících Unii se Smlouvami. Soudní rozhodnutí, kterým by po uzavření mezinárodní dohody zavazující Unii bylo případně konstatováno, že je tato dohoda s ohledem na svůj obsah nebo na postup přijatý k jejímu uzavření neslučitelná s ustanoveními Smluv, by totiž nemohlo nevyvolat – nejen na vnitřní úrovni Unie, ale též v rovině mezinárodních vztahů – vážné obtíže a mohlo by způsobit újmu všem zúčastněným stranám, včetně třetích států [posudek 2/13 (Přistoupení Unie k EÚLP) ze dne 18. prosince 2014, EU:C:2014:2454, body 145 a 146 a citovaná judikatura].

70 V rámci postupu stanoveného v čl. 218 odst. 11 SFEU tedy musí být možné posoudit jakékoli otázky, které by mohly vyvolávat pochybnosti o materiální či formální platnosti dohody z hlediska Smluv. Rozhodnutí ohledně slučitelnosti dohody se Smlouvami může v tomto ohledu zejména záviset nejen na ustanoveních týkajících se pravomoci, řízení či institucionálního uspořádání Unie, ale také na ustanoveních hmotného práva [pokud jde o čl. 300 odst. 6 ES, v tomto smyslu viz posudek 1/08 (Dohody pozměňující listiny specifických závazků podle GATS) ze dne 30. listopadu 2009, EU:C:2009:739, bod 108 a citovaná judikatura]. Totéž platí v případě otázky týkající se slučitelnosti mezinárodní dohody s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavcem SEU, a tím pádem i se zárukami zakotvenými v Listině, neboť ta má stejnou právní sílu jako Smlouvy.

71 Pokud jde o otázku náležitého právního základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody, je třeba připomenout, že volba náležitého právního základu má ústavní význam, neboť vzhledem k tomu, že má Unie pouze svěřenou pravomoc, musí přijímané akty navázat na ustanovení Smlouvy o FEU, která jí k tomu skutečně opravňují (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2009, Komise v. Rada, C-370/07, EU:C:2009:590, bod 47).

72 Použití nesprávného právního základu tedy může mít za následek neplatnost samotného aktu o uzavření dohody, a tudíž způsobit vadu souhlasu Unie s tím, že bude vázána dohodou, kterou sjednala.

73 Argument francouzské vlády a Rady, že případně nesprávná volba právního základu by v daném případě neměla vliv na pravomoc Unie uzavřít zamýšlenou dohodu, na související rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy nebo na příslušný postup přijímání, nemůže vést k nepřípustnosti druhé otázky vznesené v rámci projednávané žádosti o posudek.

- 74 Vzhledem k funkci postupu upraveného v čl. 218 odst. 11 SFEU, jež byla připomenuta v bodě 69 tohoto posudku a spočívá v tom, že se nejprve předloží žádost o posudek Soudnímu dvoru, aby se předešlo případným obtížím na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni vyplývajícím ze zneplatnění aktu o uzavření mezinárodní dohody, stačí k připuštění žádosti o posudek Soudního dvora již pouhé riziko takového zneplatnění. Mimoto otázka, jaké dopady by ve skutečnosti měla nesprávná volba právního základu či základů v tom kterém případě pro platnost takového aktu o uzavření mezinárodní dohody, jako je rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody, je neoddělitelně spjata s meritorním posouzením otázky náležitého právního základu, a nemůže být tedy posouzena v rámci přípustnosti žádosti o posudek.
- 75 Z výše uvedeného vyplývá, že projednávaná žádost o posudek je přípustná v plném rozsahu.

B. K náležitému právnímu základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody

- 76 Podle ustálené judikatury Soudního dvora se volba právního základu unijního aktu, včetně aktu přijatého za účelem uzavření mezinárodní dohody, musí zakládat na objektivních skutečnostech, které mohou být předmětem soudního přezkumu, mezi něž patří účel a obsah tohoto aktu (rozsudky ze dne 6. května 2014, Komise v. Parlament a Rada, C-43/12, EU:C:2014:298, bod 29, a ze dne 14. června 2016, Parlament v. Rada, C-263/14, EU:C:2016:435, bod 43 a citovaná judikatura).
- 77 Jestliže přezkum unijního aktu ukáže, že sleduje dvojí účel nebo že má dvě složky a jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek je možné označit za hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být akt založen na jediném právním základu, a sice na tom, který je vyžadován hlavním nebo převažujícím účelem nebo složkou. Výjimečně, pokud je prokázáno, že akt naopak sleduje současně několik cílů nebo má několik složek, které jsou neoddělitelně spjaty, aniž je jedna vůči druhé vedlejší, takže jsou použitelná různá ustanovení Smluv, musí být takové opatření založeno na různých odpovídajících právních základech (rozsudek ze dne 14. června 2016, Parlament v. Rada, C-263/14, EU:C:2016:435, bod 44 a citovaná judikatura).
- 78 Nicméně použití dvojího právního základu je vyloučeno, pokud jsou postupy stanovené pro každý z těchto základů neslučitelné (rozsudek ze dne 6. listopadu 2008, Parlament v. Rada, C-155/07, EU:C:2008:605, bod 37 a citovaná judikatura).
- 79 Na základě těchto úvah je třeba určit náležitý právní základ pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody.

1. K účelu a obsahu zamýšlené dohody

- 80 Smluvní strany mají v úmyslu – jak vyplývá z třetího bodu preambule zamýšlené dohody – posílit a podpořit touto dohodou svou vzájemnou spolupráci. Za tím účelem článek 1 této dohody, nadepsaný „Účel dohody“, stanoví, že „strany stanovují podmínky předávání a využívání [údajů PNR] pro zajištění ochrany a bezpečnosti veřejnosti a určují způsoby [a pro určení způsobů], jakými jsou údaje chráněny“.
- 81 Pokud jde o cíl uvedený v tomto článku 1, který spočívá v zajištění ochrany a bezpečnosti veřejnosti, v prvním bodě preambule zamýšlené dohody je mimo jiné upřesněno, že strany svým jednáním usilují o předcházení terorismu, trestným činům spojeným s terorismem a jiné závažné nadnárodní trestné činnosti, boj s nimi, jejich potlačování a odstranění. Z tohoto pohledu tato preambule ve druhém a čtvrtém bodě vyzdvihuje jednak význam boje proti terorismu, trestným činům spojeným s terorismem a jiné závažné nadnárodní trestné činnosti a jednak význam využití údajů PNR a sdílení informací pro účely tohoto boje. Na základě těchto prohlášení se v pátém bodě této preambule uvádí, že by měla být stanovena pravidla, kterými se bude řídit předávání údajů PNR Kanadě leteckými dopravci, pro zajištění veřejné bezpečnosti a pro účely vymáhání práva. Konečně šestnáctý bod této

preambule zdůrazňuje význam sdílení údajů PNR a relevantních a odpovídajících analytických informací, které obsahují údaje PNR získané Kanadou, s příslušnými policejními a soudními orgány členských států Unie, Europolem a Eurojustem v zájmu podpory mezinárodní policejní a soudní spolupráce.

- 82 Je tedy třeba vycházet z toho, že cílem zamýšlené dohody je zajištění veřejné bezpečnosti předáváním údajů PNR do Kanady a jejich využíváním v rámci boje proti teroristickým trestným činům a závažné nadnárodní trestné činnosti, a to rovněž sdílením těchto údajů s příslušnými orgány členských států Unie, Europolem a Eurojustem.
- 83 Pokud jde o druhý cíl uvedený v článku 1 zamýšlené dohody, tj. určení způsobů ochrany údajů PNR, je třeba poukázat zprv na to, že ve druhém, šestém a sedmém bodě preambule této dohody je zdůrazněna nutnost dodržovat v souladu se závazky Unie podle článku 6 SEU základní práva, zejména právo na respektování soukromého života, které je zaručeno v článku 7 Listiny, a právo na ochranu osobních údajů zaručené v jejím článku 8, přičemž se připomíná, že smluvní strany sdílejí společné hodnoty týkající se ochrany údajů a soukromí.
- 84 Zadruhé z ustanovení článku 5 zamýšlené dohody vyplývá, že pravidla, jež musí příslušný kanadský orgán dodržovat při zpracovávání údajů PNR, mají zajistit přiměřenou úroveň ochrany vyžadovanou unijním právem v oblasti ochrany osobních údajů, takže cílem této dohody je rovněž zaručení takové úrovně ochrany těchto údajů.
- 85 Právě s ohledem na tyto úvahy jsou v článku 1 zamýšlené dohody oba tyto cíle dohody výslovně uvedeny.
- 86 Pokud jde o obsah zamýšlené dohody, je třeba uvést, že její první část, nadepsaná „Obecná ustanovení“ (články 1 až 6), obsahuje článek 5, podle kterého se s výhradou dodržení této dohody má za to, že příslušný kanadský orgán poskytuje přiměřenou úroveň ochrany údajů PNR pro účely jejich zpracování a používání ve smyslu příslušných unijních právních předpisů týkajících se ochrany údajů a že letecký dopravce, který poskytuje Kanadě takové údaje podle této dohody, dodržuje zákonné požadavky Unie pro předávání těchto údajů z Unie do Kanady. Tato první část zamýšlené dohody obsahuje rovněž článek 4, jehož odstavec 1 stanoví, že Unie zajistí, aby leteckým dopravcům nebylo bráněno předávat údaje PNR příslušnému kanadskému orgánu, který je podle čl. 2 písm. d) této dohody odpovědný za přijímání a zpracování těchto údajů. Dále článek 3 této dohody, ve kterém je uvedeno, pro jaké účely je zpracovávání údajů PNR příslušným kanadským orgánem odůvodněné, v odstavci 1 stanoví, že toto zpracovávání je dovoleno výhradně pro účely předcházení teroristickým trestným činům nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování, vyšetřování nebo stíhání, přičemž v odstavcích 4 a 5 zároveň upravuje velmi omezené výjimky z tohoto pravidla. Konečně podle článku 6 této dohody jsou údaje PNR a relevantní a odpovídající analytické informace, které takové údaje obsahují, sdíleny či dávány k dispozici příslušným soudním či policejním orgánům členských států, Europolu a Eurojustu v souladu s dohodami a ujednáními týkajícími se vymáhání práva nebo sdílení informací.
- 87 V druhé části, nadepsané „Záruky použitelné na zpracování údajů PNR“ (články 7 až 21), stanoví zamýšlená dohoda pravidla a zásady, jež upravují a vymezují používání údajů PNR v Kanadě příslušným kanadským orgánem a jejich sdělování jiným veřejným orgánům této třetí země a veřejným orgánům jiných třetích zemí. V souladu s tím obsahuje zamýšlená dohoda v článku 7 doložku o zákazu diskriminace a v článku 8 specifické pravidlo pro citlivé údaje, s nímž jsou spjaty omezující podmínky pro používání těchto údajů. Tato druhá část upravuje rovněž v článku 9 této dohody pravidla zabezpečení a integrity údajů PNR a v jejím článku 10 pravidla dohledu nad dodržováním záruk uvedených v této dohodě. Články 11 až 14 této dohody upravují pravidlo transparentnosti a stanoví práva osob, o jejichž údaje PNR se jedná, jako je právo přístupu k údajům, právo požádat o jejich opravu a právo na zjednání nápravy.

- 88 V druhé části dále zamýšlená dohoda v článku 15 požaduje, aby Kanada nepřijímala rozhodnutí, která by měla velmi nepříznivý dopad, pouze na základě automatizovaného zpracování údajů PNR, a v článku 16 stanoví pravidla týkající se mimo jiné doby uchovávání těchto údajů a jejich maskování a odmaskování. V této druhé části jsou rovněž v člancích 18 a 19 stanovena pravidla sdělování těchto údajů příslušným kanadským orgánem a v člancích 20 a 21 pravidla, jimiž se řídí způsob a četnost předávání těchto údajů.
- 89 Z jednotlivých zjištění o obsahu zamýšlené dohody vyplývá, že se tato dohoda týká zejména zavedení systému tvořeného souborem pravidel, jež mají chránit osobní údaje a jež se Kanada zavazuje – jak je uvedeno v patnáctém bodě preambule této dohody – při zpracovávání údajů PNR dodržovat.
- 90 S ohledem na účely zamýšlené dohody a zároveň na její obsah má tedy tato dohoda dvě složky, z nichž jedna se týká nutnosti zajistit veřejnou bezpečnost a druhá ochrany údajů PNR.
- 91 Pokud jde o otázku, která z těchto dvou složek převažuje, je třeba připustit, že předávání údajů PNR leteckými dopravci do Kanady a jejich využívání příslušným kanadským orgánem je jako takové odůvodněno pouze cílem spočívajícím v zajištění veřejné bezpečnosti v této třetí zemi a v Unii.
- 92 Zamýšlená dohoda je však do značné míry tvořena podrobnými pravidly zajišťujícími, aby předávání údajů PNR do Kanady pro jejich využití za účelem zajištění veřejné bezpečnosti a ochrany probíhalo za podmínek, jež budou v souladu s ochranou osobních údajů.
- 93 V tomto ohledu je třeba uvést, že k předávání takových osobních údajů, jako jsou údaje PNR, z Unie do třetí země může v souladu s právem docházet pouze za předpokladu, že v této zemi existují pravidla zajišťující úroveň ochrany základních práv a svobod, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v rámci Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, body 68 a 74).
- 94 Z toho vyplývá, že obě složky zamýšlené dohody jsou neoddělitelně spjaté. Je tedy třeba vycházet z toho, že obě tyto složky jsou svou povahou hlavní.

2. K náležitému právnímu základu z hlediska Smlouvy o FEU

- 95 Vzhledem k předchozím úvahám se rozhodnutí o uzavření zamýšlené dohody na prvním místě přímo váže k cíli sledovanému článkem 16 odst. 2 SFEU.
- 96 Toto ustanovení totiž představuje, aniž je tím dotčen článek 39 SEU, náležitý právní základ v případě, kdy je ochrana osobních údajů jedním z hlavních účelů nebo jednou z hlavních složek pravidel přijímaných unijním normotvůrcem, včetně pravidel uplatňovaných v rámci přijímání opatření, jež spadají pod ustanovení Smlouvy o FEU týkající se justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, jak potvrzuje článek 6a protokolu č. 21 a článek 2a protokolu č. 22 stejně jako prohlášení zmíněné v bodě 32 tohoto posudku.
- 97 Z toho plyne, že rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody musí být založeno na článku 16 SFEU.
- 98 Na druhém místě se toto rozhodnutí musí zakládat rovněž na čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU. Toto ustanovení totiž stanoví, že pro účely čl. 87 odst. 1 SFEU, podle kterého Unie „vyvíjí policejní spolupráci, do níž jsou zapojeny všechny příslušné orgány členských států“, mohou Parlament a Rada přijmout opatření týkající se „shromažďování, uchovávání, zpracovávání, analýzy a výměny příslušných informací“.

- 99 V tomto ohledu je přitom třeba uvést, že zaprvé příslušné informace ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU v oblastech předcházení trestným činům, jejich odhalování a objasňování mohou zahrnovat osobní údaje a zadruhé pojmy „zpracovávání“ a „výměna“ takových údajů zahrnují jejich předávání příslušným orgánům členských států i jejich využívání těmito orgány. Opatření týkající se jednak předávání osobních údajů příslušným orgánům v oblastech předcházení trestným činům, jejich odhalování a objasňování a jednak zpracovávání těchto údajů těmiž orgány spadají za těchto podmínek pod policejní spolupráci podle čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU a mohou být založena na tomto ustanovení.
- 100 V daném případě zavádí zamýšlená dohoda mimo jiné pravidla, jimiž se řídí jak předávání údajů PNR příslušnému kanadskému orgánu, tak využívání těchto údajů tímto orgánem. Uvedený orgán je v souladu s čl. 2 písm. d) ve spojení s čl. 3 odst. 1 této dohody příslušný ke zpracovávání údajů PNR pro účely předcházení teroristickým trestným činům nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování, vyšetřování nebo stíhání. Mimoto článek 6 této dohody stanoví, že jakmile je to proveditelné, sdílí Kanada relevantní a odpovídající analytické informace, které obsahují údaje PNR, s Europelem nebo Eurojustem, jakož i se soudními či policejními orgány členského státu. Tento článek dále stanoví, že Kanada sdílí na žádost těchto agentur a orgánů údaje PNR nebo analytické informace, které je obsahují, v konkrétních případech za účelem zabránění teroristickému činu nebo závažnému nadnárodnímu trestnému činu, jeho odhalení, vyšetřování či stíhání v rámci Unie. Jak uvádí generální advokát v bodech 105 a 106 svého stanoviska, uvedená dohoda se tedy týká zpracovávání a výměny příslušných informací ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU a má rovněž – jak vyplývá mimo jiné z bodu 80 tohoto posudku – vztah k účelu čl. 87 odst. 1 SFEU.
- 101 Skutečnost, že údaje PNR jsou prvotně shromažďovány leteckými dopravci pro komerční účely, a nikoli orgánem příslušným v oblasti předcházení trestným činům či jejich odhalování a vyšetřování, nemůže za těchto podmínek – na rozdíl od tvrzení Parlamentu – bránit tomu, aby náležitým právním základem pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody byl i čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU.
- 102 Toto rozhodnutí naproti tomu nelze založit na čl. 82 odst. 1 druhém pododstavci písm. d) SFEU, který upravuje možnost Parlamentu a Rady přijímat opatření, která mají za cíl „usnadňovat spolupráci mezi justičními nebo obdobnými orgány členských států v rámci trestního řízení a výkonu rozhodnutí“.
- 103 Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 108 svého stanoviska, žádné z ustanovení zamýšlené dohody nemá za cíl usnadňovat takovou spolupráci. V případě příslušného kanadského orgánu se nejedná o justiční ani obdobný orgán.
- 104 Za těchto podmínek by s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 77 tohoto posudku mělo být rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody založeno na čl. 16 odst. 2 i na čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU, ledaže by taková kombinace právních základů byla vyloučena podle judikatury připomenuté v bodě 78 tohoto posudku.

3. Ke slučitelnosti postupů upravených v čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU

- 105 Na úvod je třeba připomenout, že v rámci postupu uzavírání mezinárodní dohody v souladu s článkem 218 SFEU je typ postupu použitelný na základě čl. 218 odst. 6 SFEU určen hmotněprávními základy rozhodnutí o uzavření této dohody (rozsudek ze dne 24. června 2014, Parlament v. Rada, C-658/11, EU:C:2014:2025, bod 58).
- 106 Oba hmotněprávní základy, které jsou v daném případě použitelné, tj. čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU, počítají s použitím řádného legislativního postupu, který obnáší hlasování kvalifikovanou většinou v Radě a plnou účast Parlamentu. Současné použití těchto dvou ustanovení tedy v zásadě neznamená použití odlišných postupů pro přijímání aktů.

- 107 Rada však v podstatě tvrdí, že vlivem ustanovení obsažených v protokolech č. 21 a 22 se pravidla hlasování v Radě liší podle toho, zda se rozhodnutí o uzavření mezinárodní dohody zakládá na čl. 16 odst. 2, nebo na čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU.
- 108 V tomto ohledu je třeba připustit, že podle dřívějšího rozhodnutí Soudního dvora nemohou mít protokoly č. 21 a 22 žádný vliv na otázku náležitého základu pro přijetí dotyčného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 2013, Komise v. Rada, C-137/12, EU:C:2013:675, bod 73).
- 109 Nicméně vzhledem k tomu, že odlišnost pravidel hlasování v Radě může vést k neslučitelnosti daných právních základů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. ledna 2006, Komise v. Parlament a Rada, C-178/03, EU:C:2006:4, bod 58, a ze dne 19. července 2012, Parlament v. Rada, C-130/10, EU:C:2012:472, body 47 a 48), je třeba ověřit vliv těchto protokolů na pravidla hlasování v Radě v případě současného použití čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU jako základu pro rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody.
- 110 Co se týče protokolu č. 21, z bodu 5 odůvodnění návrhu rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody vyplývá, že Irsko a Spojené království oznámily své přání účastnit se přijímání tohoto rozhodnutí. Jak uvedl generální advokát v bodě 128 svého stanoviska, ustanovení tohoto protokolu tedy v případě současného použití čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU jako základu pro uvedené rozhodnutí nebudou mít žádný vliv na pravidla hlasování v Radě.
- 111 Pokud jde o protokol č. 22, jeho cílem je – jak vyplývá ze třetího až pátého bodu jeho preambule a jak uvedl generální advokát v bodě 132 svého stanoviska – stanovit právní rámec umožňující členským státům, aby pokračovaly v rozvoji vzájemné spolupráce týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva tím, že budou bez účasti Dánského království přijímat opatření, jimiž tento členský stát nebude vázán, přičemž mu nabídnou možnost účastnit se přijímání opatření v této oblasti a být jimi vázán za podmínek stanovených v článku 8 uvedeného protokolu.
- 112 Článek 1 první pododstavec protokolu č. 22 za tím účelem stanoví, že se Dánské království neúčastní přijímání opatření Rady navrhovaných podle části třetí hlavy V Smlouvy o FEU. Dále článek 2 uvedeného protokolu stanoví, že taková opatření nejsou pro Dánské království závazná. Tento článek 2 se v souladu s článkem 2a uvedeného protokolu „použije rovněž v souvislosti s těmi pravidly stanovenými na základě článku 16 [SFEU], která se týkají zpracovávání osobních údajů členskými státy, pokud vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 uvedené smlouvy“, tj. činnosti spadající do policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech.
- 113 V daném případě platí, že jelikož se rozhodnutí o uzavření zamýšlené dohody musí zakládat zároveň na článku 16 i článku 87 SFEU, a v části, v níž musí být založeno na uvedeném článku 87 SFEU, tedy spadá do části třetí hlavy V kapitoly 5 Smlouvy o FEU, nebude Dánské království na základě článků 2 a 2a protokolu č. 22 vázáno ani ustanoveními tohoto rozhodnutí, a tudíž ani zamýšlenou dohodou. Dánské království se mimoto nebude v souladu s článkem 1 tohoto protokolu účastnit přijímání tohoto rozhodnutí.
- 114 Na rozdíl od toho, co patrně naznačuje Rada, na tomto závěru nic nemění skutečnost, že článek 2a protokolu č. 22 pouze odkazuje na článek 2 uvedeného protokolu, přičemž nevylučuje výslovně účast Dánského království na přijímání pravidel, která se zakládají na článku 16 SFEU a jsou tam uvedena.
- 115 V tomto ohledu ze systematického výkladu tohoto protokolu vyplývá, že jeho článek 2 nelze vykládat a uplatňovat nezávisle na článku 1 uvedeného protokolu. Pravidlo, které je v tomto článku 2 stanoveno a podle kterého Dánské království není vázáno opatřeními, ustanoveními a rozhodnutími v něm uvedenými, je totiž vnitřně spjata s pravidlem, které je stanoveno v uvedeném článku 1 a podle

kterého se tento členský stát neúčastní přijímání opatření podle části třetí hlavy V Smlouvy o FEU, takže tato dvě pravidla nelze pojímat odděleně. Za těchto podmínek musí být odkaz na článek 2 protokolu č. 22, uvedený v jeho článku 2a, nutně vykládán tak, že míří i na jeho článek 1.

- 116 Jak mimoto uvedl generální advokát v bodě 132 svého stanoviska, kdyby bylo Dánskému království umožněno účastnit se přijímání unijního aktu, jehož právním základem by byl článek 16 SFEU a zároveň některé z ustanovení Smlouvy o FEU týkajících se policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, a nebýt přitom tímto aktem vázáno, bylo by to v rozporu s cílem protokolu č. 22 připomenutým v bodě 111 tohoto posudku.
- 117 Protokol č. 22 tedy nemůže v daném případě vést k tomu, že by se v případě současného použití čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU použila odlišná pravidla hlasování v Radě.
- 118 Za těchto podmínek je třeba na druhou otázku položenou v projednávané žádosti o posudek odpovědět tak, že se rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody musí zakládat současně na čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU.

C. Ke slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny

- 119 V rozsahu, v němž otázka týkající se slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o FEU a Listiny odkazuje na článek 16 SFEU a na články 7 a 8 Listiny, je třeba mít s ohledem na úvahy Parlamentu uvedené v jeho žádosti o posudek za to, že Parlament žádá Soudní dvůr o posudek ke slučitelnosti zamýšlené dohody zejména s právem na respektování soukromého života a právem na ochranu osobních údajů.
- 120 Tam, kde se budou následující úvahy týkat slučitelnosti zamýšlené dohody s právem na ochranu osobních údajů, zakotveným jak v čl. 16 odst. 1 SFEU, tak v článku 8 Listiny, bude Soudní dvůr odkazovat pouze na druhé z uvedených ustanovení. Obě tato ustanovení totiž stanoví, že každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají, avšak pouze článek 8 Listiny uvádí v odstavci 2 konkrétně podmínky, za nichž mohou být takové údaje předmětem zpracování.

1. K dotčeným základním právům a zásahu do nich

- 121 Dle výčtu obsaženého v příloze zamýšlené dohody zahrnují údaje PNR, kterých se tato dohoda týká, vedle jména cestujícího či cestujících v letecké dopravě zejména informace nezbytné pro rezervaci, jako jsou dny zamýšlené cesty a cestovní trasa, informace o letenkách, skupiny osob registrovaných pod stejným rezervačním číslem, kontaktní informace cestujícího či cestujících, informace o způsobu platby nebo o fakturaci, informace o zavazadlech a obecné poznámky ve vztahu k cestujícím.
- 122 Vzhledem k tomu, že údaje PNR tedy zahrnují informace o identifikovaných fyzických osobách, tj. o osobách cestujících letecky mezi Uníí a Kanadou, dotýkají se různé možné způsoby zpracování těchto údajů podle zamýšlené dohody, tzn. jejich předání z Unie do Kanady, jejich zpřístupnění za účelem jejich využití nebo též jejich uchování, základního práva na respektování soukromého života zaručeného v článku 7 Listiny. Toto právo se totiž vztahuje na veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. listopadu 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 52, ze dne 24. listopadu 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 42, a ze dne 17. října 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, bod 26).
- 123 Jednotlivé způsoby zpracování údajů PNR uvedené v zamýšlené dohodě mimoto spadají i pod článek 8 Listiny, protože představují zpracování osobních údajů ve smyslu tohoto článku, a musejí tedy nutně splňovat požadavky na ochranu údajů stanovené v tomto článku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne

9. listopadu 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 49, ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, bod 52, a ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, bod 29).
- 124 Jak již bylo Soudním dvorem rozhodnuto, sdělování osobních údajů třetí straně, například veřejnému orgánu, je zásahem do základního práva zakotveného v článku 7 Listiny, bez ohledu na následné využití sdělených informací. Totéž platí pro uchovávání osobních údajů a pro jejich zpřístupňování za účelem jejich využití veřejnými orgány. V tomto ohledu není důležité, zda dotyčné informace o soukromém životě představují citlivé údaje nebo zda dotyčné osoby utrpěly z důvodu tohoto zásahu případné nepříznivé následky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. května 2003, Österreichischer Rundfunk a další, C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, body 74 a 75, ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 33 až 35, a ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, bod 87).
- 125 Jak předávání údajů PNR Unii příslušnému kanadskému orgánu, tak úprava sjednaná mezi Uníí a Kanadou ohledně podmínek uchovávání těchto údajů, jejich využívání a případného následného předávání jiným kanadským orgánům, Europolu, Eurojustu, justičním či policejním orgánům členských států nebo také orgánům jiných třetích zemí, jež umožňují zejména články 3, 4, 6, 8, 12, 15, 16, 18 a 19 zamýšlené dohody, jsou tedy zásahy do práva zaručeného v článku 7 Listiny.
- 126 Tyto úkony rovněž představují zásah do základního práva na ochranu osobních údajů zaručeného článkem 8 Listiny, neboť jsou zpracováváním osobních údajů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. října 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, bod 25, a ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, bod 36).
- 127 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že zamýšlená dohoda umožňuje systematické a nepřetržité předávání údajů PNR o všech osobách cestujících letecky mezi Uníí a Kanadou.
- 128 Zadruhé, i když některé z údajů PNR patrně samy o sobě nemohou být důležitými informacemi o soukromém životě dotčených osob, přesto platí, že tyto údaje jako celek mohou mimo jiné odhalit kompletní cestovní trasu, cestovní návyky, vztahy mezi dvěma či více osobami a informace o finanční situaci cestujících v letecké dopravě, o jejich stravovacích návycích nebo jejich zdravotním stavu, a mohly by dokonce poskytnout takové citlivé informace o těchto cestujících, jaké jsou definovány v čl. 2 písm. e) zamýšlené dohody.
- 129 Charakteristické rysy režimu předávání a zpracovávání údajů PNR, stanoveného zamýšlenou dohodou, potvrzují reálnost zásahů dovolených touto dohodou.
- 130 Uvedené údaje totiž musejí být v souladu s čl. 21 odst. 1 zamýšlené dohody předány před plánovaným odletem dotyčného cestujícího, a jak vyplývá zejména z vyjádření Rady, Komise o EIOÚ a rovněž tak z bodu 2.1 sdělení COM(2010) 492, využívají se hlavně jako „nástroj zpravodajských operací“.
- 131 Za tím účelem jsou předané údaje PNR na základě zamýšlené dohody určeny – jak vyplývá z bodu 2.2 uvedeného sdělení a jak potvrdili zejména Parlament, Rada, Komise a EIOÚ v odpovědích na otázky položené Soudním dvorem – k systematické analýze před příletem letadla do Kanady za pomoci automatizovaných prostředků založených na předem stanovených vzorcích a kritériích. Tyto údaje mohou být rovněž automaticky ověřovány konfrontací s jinými databázemi. Takové zpracování přitom může poskytnout dodatečné informace o soukromém životě cestujících v letecké dopravě.
- 132 Tyto analýzy dále mohou vést k dodatečným hraničním kontrolám v případě těch cestujících v letecké dopravě, kteří byli identifikováni jako možné riziko pro veřejnou bezpečnost, a případně na základě těchto kontrol k přijetí individuálních rozhodnutí s donucovacími účinky ve vztahu k těmto osobám. Uvedené analýzy jsou mimoto prováděny, aniž jsou dány důvody založené na individuálních okolnostech, na jejichž základě by bylo možné se domnívat, že by dotyčné osoby mohly představovat

riziko pro veřejnou bezpečnost. Konečně vzhledem k tomu, že doba uchovávání údajů PNR může podle čl. 16 odst. 1 zamýšlené dohody činit až pět let, lze na základě této dohody disponovat informacemi o soukromém životě cestujících v letecké dopravě po značně dlouhou dobu.

2. K odůvodnění zásahů vyplývajících ze zamýšlené dohody

- 133 Článek 7 Listiny zaručuje každému právo na respektování jeho soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace. Článek 8 odst. 1 Listiny dále výslovně přiznává každému právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
- 134 Toto právo na ochranu osobních údajů zejména vyžaduje, aby v případě předání osobních údajů z Unie do třetí země bylo zajištěno zachování vysoké úrovně ochrany základních práv a svobod přiznané unijním právem. I když se prostředky k zajištění takovéto úrovně ochrany mohou lišit od prostředků, které se uplatňují v rámci Unie s cílem zaručit dodržování požadavků plynoucích z unijního práva, musí se nicméně tyto prostředky v praxi ukázat jako účinné k zajištění ochrany, jež bude v zásadě rovnocenná ochraně zaručené v rámci Unie (viz obdobně rozsudek ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, body 72 až 74).
- 135 V tomto kontextu je třeba rovněž uvést, že podle čtvrtého bodu preambule Listiny je nezbytné „posílit ochranu základních práv s ohledem na společenský vývoj, sociální pokrok a vědeckotechnologický rozvoj“.
- 136 Práva zakotvená v člancích 7 a 8 Listiny se však neprojevují jako absolutní výsady, ale musí být nahlížena ve vztahu k jejich společenské funkci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. června 2003, Schmidberger, C-112/00, EU:C:2003:333, bod 80, ze dne 9. listopadu 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 48, a ze dne 17. října 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, bod 33).
- 137 V tomto ohledu je třeba rovněž poukázat na to, že podle čl. 8 odst. 2 Listiny musí být osobní údaje zpracovány zejména „k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem“.
- 138 Podle čl. 52 odst. 1 první věty Listiny mimoto musí být každé omezení výkonu práv a svobod v ní uznaných stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Článek 52 odst. 1 druhá věta Listiny stanoví, že při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení těchto práv a svobod zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.
- 139 Je třeba doplnit, že požadavek, aby každé omezení výkonu základních práv bylo stanoveno zákonem, implikuje, že právní základ dovolující zásah do těchto práv musí sám definovat rozsah omezení výkonu dotyčného práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. prosince 2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, bod 81).
- 140 Pokud jde o dodržení zásady proporcionality, ochrana základního práva na respektování soukromého života na unijní úrovni vyžaduje – v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora – aby výjimky z ochrany osobních údajů a její omezení byly činěny v mezích toho, co je nezbytně nutné (rozsudky ze dne 16. prosince 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 56, ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 51 a 52, ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, bod 92, a ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, body 96 a 103).

141 Za účelem splnění tohoto požadavku musí předmětná právní úprava, která s sebou přináší zásah, stanovit jasná a přesná pravidla pro rozsah a použití předmětného opatření a stanovit minimální požadavky, tak aby osoby, jejichž údaje byly předány, měly dostatečné záruky umožňující účinně chránit jejich osobní údaje proti riziku zneužití. Taková právní úprava musí zejména vymezit okolnosti a podmínky, za nichž může být přijato opatření týkající se zpracovávání takových údajů, čímž zaručí, že se zásah omezí na to, co je nezbytně nutné. Potřeba takových záruk je o to významnější v případě, kdy jsou osobní údaje zpracovávány automaticky. Tyto úvahy platí zvláště tehdy, jedná-li se o ochranu oné konkrétní kategorie osobních údajů, již tvoří citlivé údaje (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 54 a 55, a ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, body 109 a 117; v tomto smyslu viz Evropský soud pro lidská práva, 4. prosince 2008, S. a Marper v. Spojené království, CE:ECHR:2008:1204JUD003056204, § 103).

a) K důvodu zpracovávání údajů PNR upraveného zamýšlenou dohodou

142 Pokud jde o otázku, zda předávání údajů PNR do Kanady a jejich následné zpracovávání je založeno na „souhlasu“ cestujících v letecké dopravě nebo na „jiném oprávněném důvodu stanoveném zákonem“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 Listiny, je třeba uvést, že takové zpracovávání údajů PNR sleduje jiný cíl, než pro který jsou tyto údaje leteckými dopravci shromažďovány.

143 Nelze tedy mít za to, že je toto zpracovávání založeno na souhlasu cestujících v letecké dopravě se shromažďováním těchto údajů leteckými dopravci pro účely rezervace, takže jako takové vyžaduje buď zvláštní souhlas cestujících v letecké dopravě, anebo jiný oprávněný důvod stanovený zákonem.

144 Vzhledem k tomu, že žádné ustanovení zamýšlené dohody nepodmiňuje předávání údajů PNR do Kanady a jejich následné zpracovávání souhlasem dotčených cestujících v letecké dopravě, je třeba ověřit, zda tato dohoda představuje jiný oprávněný důvod stanovený zákonem ve smyslu čl. 8 odst. 2 Listiny.

145 V tomto ohledu je třeba poukázat na skutečnost, že argument Parlamentu, podle kterého zamýšlená dohoda nespadá pod pojem „zákon“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 Listiny, a tudíž ani ve smyslu jejího čl. 52 odst. 1, jelikož není „legislativním aktem“, každopádně nemůže obstát.

146 Zaprvé čl. 218 odst. 6 SFEU odráží na vnější úrovni rozdělení pravomocí mezi orgány, které platí na vnitřní úrovni, a zavádí symetrii mezi postupem přijímání unijních opatření na vnitřní úrovni a postupem přijímání mezinárodních dohod k zajištění toho, aby v souvislosti s danou oblastí měly Parlament a Rada stejné pravomoci, v souladu s institucionální rovnováhou nastolenou Smlouvami (rozsudek ze dne 24. června 2014, Parlament v. Rada, C-658/11, EU:C:2014:2025, bod 56). Uzavírání mezinárodních dohod zahrnujících oblasti, na které se na vnitřní úrovni použije řádný legislativní postup stanovený v článku 294 SFEU, tedy v souladu s čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v) SFEU vyžaduje souhlas Parlamentu, takže – jak uvedl generální advokát v bodě 192 svého stanoviska – na takovou dohodu lze pohlížet tak, že je na vnější úrovni rovnocenná tomu, co na vnitřní úrovni představuje legislativní akt. Zadruhé nebylo v rámci tohoto řízení nijak poukazováno na možnost, že by zamýšlená dohoda nesplňovala požadavky dostupnosti a předvídatelnosti vyžadované k tomu, aby zásahy, jež s sebou přináší, mohly být považovány za stanovené zákonem ve smyslu čl. 8 odst. 2 a čl. 52 odst. 1 Listiny.

147 Z toho vyplývá, že předávání údajů PNR do Kanady je založeno na „jiném důvodu“, který je „stanoven zákonem“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 Listiny. Otázka, zda je tento důvod oprávněný ve smyslu posledně uvedeného ustanovení, v daném případě splývá s otázkou, jež bude zkoumána v bodě 148 a následujících tohoto posudku, a sice zda cíl zamýšlené dohody je cílem obecného zájmu.

b) K cíli obecného zájmu a respektování podstaty dotčených základních práv

- 148 Jak bylo konstatováno v bodě 82 tohoto posudku, cílem zamýšlené dohody je zejména zajištění veřejné bezpečnosti předáváním údajů PNR do Kanady a jejich využíváním v rámci boje proti teroristickým trestným činům a závažné nadnárodní trestné činnosti.
- 149 Teno cíl je – jak vyplývá z judikatury Soudního dvora – cílem obecného zájmu Unie, kterým lze odůvodnit i závažné zásahy do základních práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny. Zajištění veřejné bezpečnosti ostatně přispívá i k ochraně práv a svobod druhého. V tomto ohledu článek 6 Listiny zakotvuje právo každého nejen na svobodu, ale i na osobní bezpečnost (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland a další*, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 42 a 44, a ze dne 15. února 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, bod 53).
- 150 Pokud jde o podstatu základního práva na respektování soukromého života, zakotveného v článku 7 Listiny, je třeba uvést, že i když mohou údaje PNR případně odhalit velmi přesné informace o soukromém životě určité osoby, je povaha těchto informací omezena jen na určité aspekty tohoto soukromého života týkající se zejména leteckých cest mezi Kanadou a Uníí. Pokud jde o podstatu práva na ochranu osobních údajů zakotveného v článku 8 Listiny, zamýšlená dohoda vymezuje v článku 3 účely zpracování údajů PNR a v článku 9 stanoví pravidla určená mimo jiné k zajištění bezpečnosti, důvěrnosti a integrity těchto údajů a k jejich ochraně proti nedovolenému přístupu a zpracování.
- 151 Za těchto podmínek lze zásahy, jež s sebou přináší zamýšlená dohoda, odůvodnit cílem obecného zájmu Unie a tyto zásahy nemohou narušovat podstatu základních práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny.

c) K otázce, zda je zpracovávání údajů PNR podle zamýšlené dohody způsobilé naplnit cíl spočívající v zajištění veřejné bezpečnosti

- 152 Pokud jde o otázku, zda je předávání údajů PNR do Kanady a jejich následné zpracovávání v této třetí zemi způsobilé zajistit veřejnou bezpečnost, z bodu 2.2 sdělení COM(2010) 492 vyplývá, že posouzení rizik, jež představují cestující v letecké dopravě, prostřednictvím analýzy těchto údajů před jejich příletem „značně usnadňuje a urychluje bezpečnostní a hraniční kontroly“. Komise mimoto ve svém písemném vyjádření zdůraznila, že podle informací, jež poskytla CBSA, bylo mimo jiné možné díky údajům PNR zadržet 178 osob z celkového počtu 28 milionů osob, které cestovaly letecky mezi Uníí a Kanadou v období od dubna 2014 do března 2015.
- 153 Za těchto podmínek lze předávání údajů PNR do Kanady a jejich následné zpracovávání považovat za způsobilé zaručit naplnění cíle zamýšlené dohody spočívajícího v zajištění veřejné bezpečnosti a ochrany.

d) K nezbytnosti zásahů, jež s sebou přináší zamýšlená dohoda

- 154 Pokud jde o nezbytnost zásahů, jež s sebou přináší zamýšlená dohoda, je třeba v souladu s judikaturou citovanou v bodech 140 a 141 tohoto posudku ověřit, zda se omezují na to, co je nezbytně nutné, a zda v tomto rámci uvedená dohoda stanoví jasná a přesná pravidla pro rozsah a použití opatření, která jsou v ní upravena.

1) K údajům PNR, kterých se zamýšlená dohoda týká

i) K dostatečné přesnosti zamýšlené dohody ve vztahu k předávaným údajům PNR

- 155 V případě údajů, kterých se zamýšlená dohoda týká, by měla tato dohoda jasně a přesně definovat, jaké údaje PNR mají letečtí dopravci na základě této dohody předávat Kanadě.
- 156 V tomto ohledu sice oněch 19 rubrik údajů PNR obsažených v příloze zamýšlené dohody odpovídá dle vyjádření Komise příloze I pokynů Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) týkajících se údajů PNR, nicméně je třeba zdůraznit – jak uvedl generální advokát v bodě 217 svého stanoviska – že rubrika 5 týkající se „dostupných informací o často cestující osobě a o výhodách (například bezplatné letenky, lepší podmínky atd.)“ a rubrika 7 zahrnující „veškeré dostupné kontaktní informace (včetně informací o původu)“ nevymezují předávané údaje PNR dostatečně jasně a přesně.
- 157 V případě rubriky 5 totiž není v důsledku použití výrazu „atd.“ dostatečně určen rozsah předávaných údajů. Mimoto nelze ze znění této rubriky zjistit, zda jde o informace týkající se pouze situace cestujících v letecké dopravě v souvislosti s výhodami, nebo zda jde naopak o všechny informace týkající se leteckých cest a transakcí uskutečněných s využitím takových výhod.
- 158 Stejně tak není v rubrice 7, v níž jsou použita slova „veškeré dostupné kontaktní informace“, dostatečně určen rozsah předávaných údajů. Zejména v ní není upřesněno, o jaký typ kontaktních informací se jedná, ani zda tyto kontaktní informace rovněž zahrnují – jak lze dovodit z písemné odpovědi Komise na otázky položené Soudním dvorem – informace o třetích osobách, které provedly rezervaci letu pro cestujícího nebo prostřednictvím kterých lze cestujícího kontaktovat nebo které mají být uvědomeny v naléhavém případě.
- 159 Rubrika 8 se týká „veškerých dostupných informací o platbě nebo fakturaci (s vyloučením dalších podrobností o platbě souvisejících s kreditní kartou nebo účtem, a nikoliv s platbou za cestu)“. Může se zajisté zdát, že tato rubrika má zvláště široký rozsah, neboť je v ní použito spojení „veškeré dostupné informace“. Jak nicméně vyplývá z odpovědi Komise na otázky položené Soudním dvorem, je třeba mít za to, že se tato rubrika týká pouze informací o způsobech platby a o fakturaci letenky s vyloučením veškerých dalších informací, jež přímo nesouvisí s letem. Je-li tato rubrika vykládána v tomto smyslu, lze se tedy domnívat, že splňuje požadavky na jasnost a přesnost.
- 160 Rubrika 17 se týká „obecných poznámek, včetně dalších služebních informací (OSI), zvláštních služebních informací (SSI) a zvláštního služebního požadavku (SSR)“. Podle vysvětlení podaných zejména Komisí je tato rubrika tzv. „volným textem“ (free text), jehož účelem je zahrnout „veškeré další informace“ vedle těch, které jsou vyjmenovány jinde v příloze zamýšlené dohody. Taková rubrika tedy neobsahuje žádný údaj o povaze a rozsahu informací, které musejí být předávány, a dokonce se zdá, že může zahrnout i informace nijak nesouvisící s účelem předávání údajů PNR. Dále vzhledem k tomu, že informace uvedené v této rubrice jsou vyjmenovány pouze příkladmo, jak o tom svědčí použití slova „včetně“, nestanoví tato rubrika žádné omezení co do povahy a rozsahu informací, které v ní mohou být zahrnuty. Za těchto podmínek nelze rubriku 17 považovat za dostatečně jasně a přesně vymezenou.
- 161 Konečně rubrika 18 se týká „veškerých předběžných informací o cestujících (API) shromážděných pro účely rezervace“. Dle upřesnění podaných Radou a Komisí tyto informace odpovídají informacím uvedeným v čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/82, tj. číslo a typ použitého cestovního dokladu, státní příslušnost, jméno (jména) a příjmení, datum narození, hraniční přechod vstupu na území členských států, kódové číslo letu, čas odletu a příletu, celkový počet osob přepravovaných uvedeným letem a počáteční místo nástupu na palubu. Bude-li tato rubrika vykládána v tom smyslu, že zahrnuje pouze informace výslovně uvedené v posledně zmíněném ustanovení, lze mít za to, že splňuje požadavky na jasnost a přesnost.

- 162 Ustanovení čl. 4 odst. 3 zamýšlené dohody, jež stanoví povinnost Kanady vymazat jakékoli údaje PNR, které jí byly předány, pokud nejsou uvedeny v seznamu v příloze této dohody, neumožňuje zhojit nepřesnost rubrik 5, 7 a 17 této přílohy. Vzhledem k tomu, že tento seznam jako takový nevymezuje předávané údaje PNR dostatečně jasně a přesně, nemohou totiž tato ustanovení rozptýlit pochybnosti o tom, jaké údaje PNR mají být předávány.
- 163 Za těchto podmínek je třeba uvést, že pokud jde o údaje PNR předávané do Kanady, nevymezují rubriky 5, 7 a 17 přílohy zamýšlené dohody dostatečně jasně a přesně rozsah zásahu do základních práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny.

ii) K citlivým údajům

- 164 Pokud jde o předávání citlivých údajů ve smyslu čl. 2 písm. e) zamýšlené dohody, toto ustanovení je definuje jako soubor informací, které odhalují „rasový či etnický původ, politické názory, náboženské či filozofické přesvědčení, členství v odborové organizaci“, nebo informací o „zdravotním stavu či sexuálním životě dané osoby“. Ačkoli žádná z 19 rubrik obsažených v příloze této dohody údaje takové povahy výslovně neuvádí, mohly by tyto údaje – jak potvrdila zejména Komise v odpovědi na otázky položené Soudním dvorem – přesto spadat pod rubriku 17. Mimoto skutečnost, že články 8 a 16 zamýšlené dohody stanoví zvláštní pravidla týkající se využití a uchování citlivých údajů, nutně znamená, že strany této dohody připustily možnost předávání takových údajů do Kanady.
- 165 V tomto ohledu je třeba uvést, že jakékoli opatření založené na předpokladu, že jeden či více znaků uvedených v čl. 2 písm. e) zamýšlené dohody by sám o sobě a nezávisle na individuálním chování dotyčného cestujícího mohl být relevantní z hlediska účelu zpracování údajů PNR, kterým je boj proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti, by bylo v rozporu s právy zaručenými v člancích 7 a 8 Listiny ve spojení s jejím článkem 21. S ohledem na riziko, že zpracování údajů bude v rozporu s článkem 21 Listiny, by předávání citlivých údajů do Kanady vyžadovalo přesné a velmi pádné odůvodnění na jiném základě, než je ochrana veřejné bezpečnosti před terorismem a závažnou nadnárodní trestnou činností. V daném případě přitom takové odůvodnění schází.
- 166 Navíc je třeba uvést, že unijní normotvůrce vyloučil zpracování citlivých údajů, a sice v čl. 6 odst. 4, čl. 7 odst. 6 a čl. 13 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. 2016, L 119, s. 132).
- 167 S ohledem na závěry uvedené v předchozích dvou bodech je třeba konstatovat, že články 7, 8 a 21 a čl. 52 odst. 1 Listiny brání předávání citlivých údajů do Kanady i úpravě podmínek využívání a uchování takových údajů orgány tohoto třetího státu, sjednané mezi Uníí a tímto třetím státem.

2) K automatizovanému zpracování údajů PNR

- 168 Jak vyplývá z bodů 130 až 132 tohoto posudku a jak uvedl generální advokát v bodě 252 svého stanoviska, jsou údaje PNR předávané do Kanady hlavně určeny k analýze za pomoci automatizovaných prostředků založených na předem stanovených vzorcích a kritériích a na konfrontaci s různými databázemi.
- 169 Posouzení rizik, jež představují cestující v letecké dopravě pro veřejnou bezpečnost, se přitom provádí – jak vyplývá z bodů 130 a 131 tohoto posudku – prostřednictvím automatizovaných analýz údajů PNR před příletem těchto cestujících do Kanady. Vzhledem k tomu, že se tyto analýzy provádějí na základě neověřených osobních údajů a zakládají se na předem stanovených vzorcích a kritériích, vykazují nutně určitou míru chybovosti, jak na jednání připustily zejména francouzská vláda a Komise.

- 170 Jak vyplývá z bodu 30 stanoviska EIOÚ k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o používání jmenne evidence cestujících pro účely vynucování práva (Úř. věst. 2008, C 110, s. 1), na které EIOÚ odkázal ve své odpovědi na otázky položené Soudním dvorem, tato míra chybovosti se jeví být značná.
- 171 Pokud jde o důsledky automatizovaného zpracování údajů PNR, článek 15 zamýšlené dohody zajisté stanoví, že Kanada nepřijme „žádná rozhodnutí, která by měla na cestujícího velmi nepříznivý dopad, pouze na základě automatizovaného zpracování údajů PNR“. Stejně tak se na tento typ zpracování vztahuje článek 3 této dohody, který vymezuje účely veškerého zpracování těchto údajů příslušným kanadským orgánem, a její článek 7, který obsahuje doložku o zákazu diskriminace.
- 172 Avšak rozsah zásahu do práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny, který s sebou přináší automatizované analýzy údajů PNR, závisí hlavně na předem stanovených vzorcích a kritériích, jakož i na databázích, na nichž se tento typ zpracování údajů zakládá. S ohledem na úvahy uvedené v bodech 169 a 170 tohoto posudku by tedy předem stanovené vzorce a kritéria měly být jednak konkrétní a spolehlivé, aby umožnily – jak uvedl generální advokát v bodě 256 svého stanoviska – dosáhnout výsledků cílených na jednotlivce, vůči kterým může existovat důvodné podezření ohledně účasti na teroristických trestných činech nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, a jednak by měly být nediskriminační. Stejně tak by mělo být upřesněno, že databáze, s nimiž jsou údaje PNR konfrontovány, musejí být spolehlivé a aktuální a že se musí jednat pouze o databáze provozované Kanadou v souvislosti s bojem proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti.
- 173 Dále vzhledem k tomu, že automatizované analýzy údajů PNR nutně vykazují – jak bylo konstatováno v bodě 169 tohoto posudku – určitou míru chybovosti, každý pozitivní výsledek získaný automatizovaným zpracováním těchto údajů musí být na základě článku 15 zamýšlené dohody podroben individuálnímu přezkumu za pomoci neautomatizovaných prostředků před přijetím individuálního opatření s nepříznivým dopadem na dotčené cestující v letecké dopravě. Takové opatření tedy nemůže být na základě uvedeného článku 15 založeno v rozhodující míře pouze na výsledku automatizovaného zpracování údajů PNR.
- 174 Konečně k zajištění toho, aby předem stanovené vzorce a kritéria, jejich využívání a používané databáze nebyly v praxi diskriminační a byly omezeny na to, co je nezbytně nutné, by měla být spolehlivost a aktuálnost těchto předem stanovených vzorců a kritérií, jakož i používaných databází předmětem společného přezkoumání týkajícího se provádění zamýšlené dohody v souladu s jejím čl. 26 odst. 2, se zřetelem ke statistickým údajům a výsledkům mezinárodního výzkumu.

3) K účelům zpracování údajů PNR

i) Předcházení teroristickým trestným činům nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování a stíhání

- 175 Článek 3 odst. 1 zamýšlené dohody stanoví, že údaje PNR smějí být příslušným kanadským orgánem zpracovávány výhradně pro účely předcházení teroristickým trestným činům nebo závažné nadnárodní trestné činnosti, jejich odhalování, vyšetřování nebo stíhání.
- 176 Pokud jde o pojem „teroristické trestné činy“, čl. 3 odst. 2 této dohody jasně a přesně definuje jak činnosti, kterých se tento pojem týká, tak osoby, skupiny a organizace, které lze považovat za „teroristický subjekt“.
- 177 Stejně tak u pojmu „závažná nadnárodní trestná činnost“ čl. 3 odst. 3 první pododstavec zamýšlené dohody jasně a přesně definuje míru závažnosti dotčených trestných činů, když stanoví, že jsou postžitelné trestem odnětí svobody s horní sazbou nejméně čtyř let nebo přísnějším trestem. I pokud jde o povahu těchto trestných činů, je třeba uvedené ustanovení považovat za dostatečně přesné,

neboť odkazuje na trestné činy vymezené kanadským právem. Konečně čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec této dohody jasně a přesně vyjmenovává jednotlivé případy, kdy se má za to, že trestný čin je nadnárodní povahy.

- 178 Za těchto podmínek obsahuje čl. 3 odst. 1 až 3 zamýšlené dohody jasná a přesná pravidla, omezená na to, co je nezbytně nutné.

ii) Další účely

- 179 Článek 3 odst. 4 zamýšlené dohody umožňuje ve výjimečných případech příslušnému kanadskému orgánu zpracovávat údaje PNR, pokud je to nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů jednotlivce, jedná-li se například o riziko smrti či vážného zranění nebo vážné riziko pro veřejné zdraví, zejména podle požadavků mezinárodně uznávaných norem. Článek 3 odst. 5 písm. a) a b) této dohody mimoto opravňuje Kanadu ke zpracování údajů PNR „ve vztahu ke konkrétnímu případu“ s cílem „zajistit dohled nebo odpovědnost veřejné správy“ a „vyhovět vydané úřední obsílce či příkazu nebo nařízení soudu“.
- 180 Vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 4 zamýšlené dohody omezuje případy, kdy mohou být údaje PNR shromážděné na základě této dohody využity příslušným kanadským orgánem za jinými účely, než které jsou vnitřně spjaty se zamýšlenou dohodou, tzn. souvisí s bojem proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti, pouze na ochranu životně důležitých zájmů jednotlivců, vymezuje toto ustanovení jasně a přesně případy, kdy je takové využití přípustné. Dále vzhledem k tomu, že toto ustanovení stanoví, že příslušný kanadský orgán je k tomu oprávněn pouze ve výjimečných případech, je nutno mít za to, že obsahuje pravidla omezující se na to, co je nezbytně nutné.
- 181 Naproti tomu formulace případů, kdy Kanada může zpracovávat údaje PNR na základě čl. 3 odst. 5 písm. a) a b) zamýšlené dohody, je příliš neurčitá a obecná na to, aby mohla splňovat stanovené požadavky na jasnost a přesnost. Pravidla stanovená v uvedeném ustanovení se tedy nejeví být omezena na to, co je nezbytně nutné k dosažení cíle sledovaného touto dohodou.

4) Ke kanadským orgánům, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda

- 182 V souladu s čl. 2 písm. d) zamýšlené dohody je příslušný kanadský orgán odpovědný za přijímání a zpracování údajů PNR podle této dohody. Podle jejího článku 5 se má za to, že tento orgán zaručuje přiměřenou úroveň ochrany uvedených údajů pro účely jejich zpracování a používání ve smyslu unijního práva. Jak dále vyplývá z patnáctého bodu preambule této dohody, Kanada se zavazuje, že tento orgán bude postupovat v souladu se zárukami stanovenými touto dohodou pro ochranu soukromí a osobních údajů.
- 183 Identita příslušného kanadského orgánu sice není v zamýšlené dohodě jako taková uvedena, nicméně její čl. 30 odst. 2 písm. a) ukládá Kanadě povinnost informovat Komisi o identitě tohoto orgánu před vstupem této dohody v platnost. Pokud jde o identitu příslušného kanadského orgánu, je tedy tato dohoda dostatečně jasná a přesná.
- 184 Dále je třeba připustit, že čl. 18 odst. 1 uvedené dohody neupřesňuje identitu „jiných veřejných orgánů v Kanadě“, kterým je příslušný kanadský orgán oprávněn za podmínek stanovených v tomto ustanovení sdělovat údaje PNR. Avšak z čl. 18 odst. 1 písm. a), c) a e) zamýšlené dohody jasně vyplývá, že údaje PNR smějí být sdělovány pouze orgánům, „jejichž funkce přímo souvisejí s oblastí působnosti článku 3“, je-li sdělení „nezbytné [...] pro účely uvedené v článku 3“ a za předpokladu, že tyto orgány poskytují „ochranu, jež je na stejné úrovni jako záruky popsané v této dohodě“.

185 Vzhledem k tomu, že mnohá ustanovení zamýšlené dohody, a sice její čl. 3 odst. 5, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 8 odst. 3 až 5, čl. 12 odst. 3 a články 16 a 17, označují „Kanadu“ jako subjekt odpovědný za zpracovávání údajů PNR, kterého se tato ustanovení týkají, musí být tato dohoda chápána tak, že označuje buď příslušný kanadský orgán, nebo orgány uvedené v jejím článku 18. Jsou-li čl. 3 odst. 5, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 8 odst. 3 až 5, čl. 12 odst. 3 a články 16 a 17 zamýšlené dohody vykládány v tomto smyslu, lze mít za to, že splňují požadavky na jasnost a přesnost.

5) K dotčeným cestujícím v letecké dopravě

186 Zamýšlená dohoda se vztahuje na údaje PNR všech osob cestujících letecky mezi Unií a Kanadou. K předávání těchto údajů do Kanady dochází nezávisle na jakékoli objektivní skutečnosti, na jejímž základě by bylo možné se domnívat, že cestující mohou představovat riziko pro veřejnou bezpečnost v Kanadě.

187 V tomto ohledu je třeba uvést, že údaje PNR jsou zejména určeny – jak bylo připomenuto v bodech 152 a 169 tohoto posudku – k automatizovanému zpracování. Jak přitom uvedli někteří zúčastnění, toto zpracování má za cíl identifikovat riziko pro veřejnou bezpečnost, jež by eventuálně mohly představovat osoby, které v této fázi nejsou příslušným útvarům známy a které by mohly být z důvodu tohoto rizika podrobeny důkladnému šetření. Automatizované zpracovávání těchto údajů před příletem cestujících do Kanady v daném ohledu usnadňuje a urychluje bezpečnostní kontroly, zejména na hranicích. Vyloučení některých kategorií osob či některých zón původu těchto osob by mimoto mohlo bránit naplňování cíle automatizovaného zpracování údajů PNR, tj. ověřováním těchto údajů identifikovat v rámci všech cestujících v letecké dopravě osoby, jež by mohly představovat riziko pro veřejnou bezpečnost, a mohlo by umožnit, aby toto ověřování bylo obcházeno.

188 V souladu s článkem 13 Chicagské úmluvy, na který odkazovaly zejména Rada a Komise ve svých odpovědích na otázky položené Soudním dvorem, se ostatně musí všichni cestující v letecké dopravě při vstupu na území smluvního státu, při pobytu na něm a výstupu z něj podrobit zákonům a nařízením tohoto státu, které upravují přípuštění cestujících v letecké dopravě na jeho území či výstup z něj. Všichni cestující v letecké dopravě mající v úmyslu vstoupit do Kanady nebo z této země vycestovat jsou tedy na základě tohoto článku podrobeni hraničním kontrolám a povinni dodržovat podmínky vstupu a výstupu stanovené platným kanadským právem. Jak mimoto vyplývá z bodů 152 a 187 tohoto posudku, identifikace cestujících představujících potenciálně riziko pro veřejnou bezpečnost prováděná s pomocí údajů PNR je součástí hraničních kontrol. Vzhledem k tomu, že jsou cestující v letecké dopravě mající v úmyslu vstoupit na území Kanady a pobývat na něm předmětem těchto kontrol, již z povahy tohoto opatření tedy podléhají ověření svých údajů PNR.

189 Za těchto podmínek nic nenasvědčuje tomu, že by zamýšlená dohoda překračovala meze toho, co je nezbytně nutné, když umožňuje předávat do Kanady údaje PNR o všech cestujících v letecké dopravě.

6) K uchovávání a využití údajů PNR

190 K zajištění toho, aby uchovávání předaných údajů PNR, přístup k těmto údajům ze strany kanadských orgánů, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda, a využití těchto údajů těmito orgány byly omezeny na to, co je nezbytně nutné, by měla zamýšlená dohoda v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora citovanou v bodě 141 tohoto posudku stanovit jasná a přesná pravidla s uvedením okolností a podmínek, za nichž je tyto orgány mohou uchovávat, mít k nim přístup a využívat je.

191 Pokud jde o uchovávání osobních údajů, je třeba poukázat na to, že předmětná právní úprava musí zejména vždy odpovídat objektivním kritériím, která vymezují vztah mezi osobními údaji, které mají být uchovávány, a sledovaným účelem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, bod 93, a ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 110).

- 192 V otázce využití oprávněně uchovávaných osobních údajů určitým orgánem je třeba připomenout, že podle dřívějšího rozhodnutí Soudního dvora nestačí, když unijní právní úprava pouze vyžaduje, aby přístup k těmto údajům odpovídal některému z cílů této právní úpravy, nýbrž musí rovněž stanovit hmotněprávní a procesní podmínky, jimiž se toto jejich využití bude řídit (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970*, body 117 a 118 a citovaná judikatura).
- 193 V daném případě – jak bylo konstatováno v bodě 171 tohoto posudku – zamýšlená dohoda v článku 3 vymezuje účely využití údajů PNR příslušným kanadským orgánem, v článku 7 stanoví doložku o zákazu diskriminace a v článku 15 obsahuje ustanovení o rozhodnutích Kanady založených na automatizovaném zpracování těchto údajů.
- 194 Článek 16 odst. 1 zamýšlené dohody mimoto stanoví, že údaje PNR smějí být Kanadou uchovávány po dobu pěti let od data, kdy je obdrží, a čl. 16 odst. 3 této dohody upřesňuje, že část těchto údajů musí být maskována 30 dní nebo dva roky po tomto datu. Vzhledem k tomu, že tato ustanovení nijak nerozlišují mezi dotčenými cestujícími, umožňují tedy uchovávání údajů PNR všech cestujících v letecké dopravě.
- 195 Konečně podle čl. 16 odst. 4 této dohody mohou být maskované údaje odmaskovány, je-li nutné provést šetření v rámci působnosti článku 3 této dohody, přičemž toto odmaskování je prováděno podle okolností buď omezeným počtem konkrétně pověřených úředníků, nebo na základě předchozího povolení hlavního představitele příslušného kanadského orgánu nebo vyššího úředníka, kterého uvedený představitel konkrétně pověřil.
- i) K uchovávání a využití údajů PNR před přiletem cestujících, po dobu jejich pobytu v Kanadě a při jejich vycestování*
- 196 Zamýšlená dohoda tedy umožňuje využívání údajů PNR všech cestujících v letecké dopravě pro účely uvedené v jejím článku 3 po celou dobu jejich uchovávání.
- 197 Ohledně uchovávání údajů PNR a jejich využívání až do okamžiku, kdy cestující Kanadu opustí, je přitom třeba uvést, že tyto údaje umožňují zejména usnadnění bezpečnostních a hraničních kontrol. Jejich uchovávání a využití pro tento účel nemůže být již z povahy věci omezeno na určitý okruh cestujících v letecké dopravě ani nemůže být předmětem předchozího svolení soudu nebo nezávislého správního orgánu. V souladu se závěry uvedenými v bodech 186 až 188 tohoto posudku je tedy nutno mít za to, že dokud se cestující v letecké dopravě nacházejí v Kanadě nebo na cestě z této třetí země, je dán nezbytný vztah mezi těmito údaji a cílem sledovaným touto dohodou, takže tato dohoda nepřekračuje meze toho, co je nezbytně nutné, jen proto, že umožňuje systematické uchovávání a využívání údajů PNR všech těchto cestujících.
- 198 Stejně tak systematické využívání údajů PNR s cílem ověřit spolehlivost a aktuálnost předem stanovených vzorců a kritérií, na nichž se zakládá automatizované zpracovávání těchto údajů, jak bylo uvedeno v bodě 174 tohoto posudku, nebo pro toto zpracování stanovit nové vzorce a kritéria, je přímo spjato s prováděním kontrol uvedených v předchozím bodě tohoto posudku, a i v jeho případě je tedy třeba mít za to, že nepřekračuje meze toho, co je nezbytně nutné.
- 199 Dále je třeba poukázat na to, že během pobytu cestujících v letecké dopravě v Kanadě a nezávisle na výsledku automatizované analýzy údajů PNR provedené před jejich přiletem do této třetí země mohou nastat situace, kdy bude mít příslušný kanadský orgán k dispozici indicie, jež získal v průběhu tohoto pobytu a podle nichž by se využití jejich údajů mohlo ukázat nezbytným v boji proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti.

- 200 Pokud však jde o využití údajů PNR v situacích uvedených v předchozím bodě, je třeba uvést, že jakmile byli cestující v letecké dopravě po ověření svých údajů PNR připuštěni ke vstupu na území této třetí země, musí se využívání těchto údajů během jejich pobytu v Kanadě zakládat na nových okolnostech odůvodňujících takové využití. K tomuto využití se tedy v souladu s judikaturou citovanou v bodech 141 a 192 tohoto posudku vyžadují pravidla upravující hmotněprávní a procesní podmínky, jimiž se toto využití bude řídit, zejména v zájmu ochrany těchto údajů před rizikem zneužití. Taková pravidla se musejí zakládat na objektivních kritériích vymezujících okolnosti a podmínky, za nichž jsou kanadské orgány, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda, oprávněny je využívat.
- 201 V tomto ohledu platí, že jsou-li dány objektivní skutečnosti, na jejichž základě lze mít za to, že údaje PNR jednoho či více cestujících v letecké dopravě mohou účinně přispět k naplnění cíle spočívajícího v boji proti teroristickým trestným činům a závažné nadnárodní trestné činnosti, nic nenasvědčuje tomu, že by využití těchto údajů překračovalo meze toho, co je nezbytně nutné (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další*, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 119 a citovaná judikatura).
- 202 K tomu, aby byly podmínky uvedené v předchozích dvou bodech v praxi plně dodržovány, je dále nezbytné, aby využití uchovávaných údajů PNR během pobytu cestujících v letecké dopravě v Kanadě v zásadě podléhalo – s výjimkou náležitě odůvodněných naléhavých případů – předchozímu přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu a tento soud nebo orgán rozhodoval na základě odůvodněné žádosti příslušných orgánů podané zejména v rámci postupů pro předcházení, odhalování nebo stíhání trestných činů (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další*, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 120 a citovaná judikatura).
- 203 Potud, pokud zamýšlená dohoda nesplňuje požadavky uvedené v předchozích dvou bodech, nezajišťuje, aby využívání údajů PNR cestujících v letecké dopravě během jejich pobytu v Kanadě ze strany kanadských orgánů, na něž se vztahuje tato dohoda, bylo omezeno na to, co je nezbytně nutné.

ii) K uchovávaní a využití údajů PNR po odletu cestujících z Kanady

- 204 Cestující v letecké dopravě, kteří z Kanady vycestovali, byli zpravidla předmětem kontrol při vstupu do této třetí země i při vycestování z ní. Stejně tak byly jejich údaje PNR ověřeny před jejich příletem do Kanady, a případně během jejich pobytu a při jejich vycestování z této třetí země. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že tito cestující v zásadě nepředstavují riziko z hlediska terorismu či závažné nadnárodní trestní činnosti, pokud ani tyto kontroly a tato ověření, ani žádná jiná okolnost neodhalily existenci objektivních skutečností v tomto směru. V každém případě nic nenasvědčuje tomu, že by všichni cestující, kteří letecky přicestovali do Kanady, představovali po svém odletu z této země vyšší riziko než jiné osoby, které do této země za posledních pět let necestovaly, a pro něž tedy Kanada nemá k dispozici údaje PNR.
- 205 Pokud jde tedy o cestující v letecké dopravě, v jejichž případě takové riziko nebylo zjištěno v době od jejich příletu do Kanady až do jejich odletu z této třetí země, nic nenasvědčuje tomu, že by po jejich odletu byl dán byť nepřímý vztah mezi jejich údaji PNR a cílem sledovaným zamýšlenou dohodou, jenž by odůvodňoval uchování těchto údajů. Úvahy vyjádřené před Soudním dvorem zejména Radou a Komisí vycházející z průměrné životnosti mezinárodních zločineckých sítí páchajících závažnou trestnou činností a z doby trvání a složitosti vyšetřování těchto sítí, nemohou odůvodnit pokračující uchovávaní údajů PNR všech cestujících v letecké dopravě po jejich odletu z Kanady pro účely případného přístupu k těmto údajům nezávisle na jakémkoli vztahu k boji proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další*, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 119).
- 206 Je tedy patrné, že pokračující uchovávaní údajů PNR všech cestujících po jejich odletu z Kanady není omezeno na to, co je nezbytně nutné.

- 207 V rozsahu, v němž jsou však v konkrétních případech identifikovány objektivní skutečnosti umožňující se domnívat, že by někteří cestující mohli i po svém odletu z Kanady představovat riziko z hlediska boje proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti, zdá se být uchovávání jejich údajů PNR i po skončení jejich pobytu v Kanadě přípustné (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970*, bod 108).
- 208 Pokud jde o využití takto uchovávaných údajů PNR, mělo by se v souladu s judikaturou citovanou v bodech 201 a 202 tohoto posudku zakládat na objektivních kritériích vymezujících okolnosti a podmínky, za nichž mohou mít kanadské orgány, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda, přístup k těmto údajům za účelem jejich využití. Stejně tak by toto využití mělo – s výjimkou náležitě odůvodněných naléhavých případů – podléhat předchozímu přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, jehož rozhodnutí, kterým se využití povoluje, bude vydáno na základě odůvodněné žádosti uvedených orgánů podané zejména v rámci postupů pro předcházení, odhalování nebo stíhání trestných činů.
- 209 Pokud jde o dobu uchovávání údajů PNR cestujících v letecké dopravě uvedených v bodě 207 tohoto posudku, je třeba uvést, že obecná doba stanovená v čl. 16 odst. 1 zamýšlené dohody byla prodloužena o rok a půl oproti době uvedené v dohodě z roku 2006. V tomto ohledu je však třeba připustit – zejména s ohledem na úvahy, jež vyjádřily zejména Rada a Komise a které jsou zmíněny v bodě 205 tohoto posudku – že nic nenasvědčuje tomu, že by doba pěti let stanovená v čl. 16 odst. 1 zamýšlené dohody překračovala meze toho, co je nezbytně nutné pro účely boje proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti.
- 210 Konečně pokud čl. 9 odst. 2 zamýšlené dohody, který stanoví, že Kanada uchová údaje PNR „v bezpečném fyzickém prostředí, které je chráněno kontrolami přístupu“, znamená, že tyto údaje musejí být uchovávány na území Kanady, a pokud čl. 16 odst. 6 této dohody, podle něhož Kanada znehodnotí údaje PNR na konci lhůty pro jejich uchování, musí být chápán tak, že ukládá nevratnou likvidaci těchto údajů, lze mít za to, že tato ustanovení naplňují požadavky na jasnost a přesnost (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970*, bod 122 a citovaná judikatura).
- 211 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 204 až 206 a 208 tohoto posudku tato dohoda nezaručuje, že uchovávání a využití údajů PNR kanadskými orgány po odletu cestujících z Kanady bude omezeno na to, co je nezbytně nutné.

7) Ke sdělování údajů PNR

i) Sdělování údajů PNR veřejným orgánům

- 212 Články 18 a 19 zamýšlené dohody umožňují sdělování údajů PNR příslušným kanadským orgánem jiným kanadským veřejným orgánům a veřejným orgánům jiných třetích zemí. Vzhledem k tomu, že v důsledku tohoto sdělování mají tyto orgány fakticky přístup k těmto údajům a možnost využít je, mělo by být toto sdělování v souladu s podmínkami, jimiž se řídí využití těchto údajů a které jsou připomenuty v bodech 200 až 202 a 208 tohoto posudku.
- 213 Co se konkrétně týče sdělování údajů PNR veřejným orgánům jiných třetích zemí, je třeba ještě dodat, že čl. 19 odst. 1 písm. e) zamýšlené dohody svěřuje příslušnému kanadskému orgánu diskreční pravomoc k posouzení úrovně ochrany zaručené v těchto zemích.
- 214 V tomto ohledu je nutno připomenout, že k předání osobních údajů z Unie do třetí země může dojít pouze za předpokladu, že tato země zajišťuje takovou úroveň ochrany základních práv a svobod, která je v zásadě rovnocenná úrovni zaručené v rámci Unie. Tento požadavek platí také pro sdělování údajů PNR z Kanady do jiných třetích zemí podle článku 19 zamýšlené dohody, aby se zamezilo obcházení

úrovně ochrany stanovené touto dohodou předáváním osobních údajů do jiných třetích zemí a aby bylo zajištěno zachování úrovně ochrany poskytované unijním právem (viz obdobně rozsudek ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, body 72 a 73). Za těchto podmínek je k takovému sdělování zapotřebí buď dohody mezi Unií a dotýčnou třetí zemí, jež bude rovnocenná zamýšlené dohodě, anebo rozhodnutí Komise na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46, kterým bude konstatováno, že uvedená třetí země zajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu unijního práva, a které se bude vztahovat na orgány, jimž mají být údaje PNR předávány.

215 Potud, pokud články 18 a 19 zamýšlené dohody nesplňují požadavky uvedené v bodech 212 až 214 tohoto posudku, tato dohoda nezaručuje, že sdělování údajů PNR příslušným kanadským orgánem jiným kanadským veřejným orgánům nebo veřejným orgánům jiných třetích zemí bude omezeno na to, co je nezbytně nutné.

ii) Sdělování údajů PNR jednotlivcům

216 Článek 12 odst. 3 zamýšlené dohody umožňuje Kanadě „sdělit informace s výhradou přiměřených právních požadavků a omezení [...] s náležitým zřetelem na oprávněný zájem dotčeného jednotlivce“. Tato dohoda přitom nevymezuje, jaká informace může být sdělena, komu může být sdělena ani jak bude tato informace využita.

217 Zamýšlená dohoda navíc nedefinuje slova „přiměřené právní požadavky a omezení“ ani slova „oprávněný zájem dotčeného jednotlivce“ a rovněž nepožaduje, aby sdělování údajů PNR jednotlivci souviselo s bojem proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti ani aby podléhalo svolení soudního orgánu nebo nezávislého správního orgánu. Za těchto podmínek toto ustanovení překračuje meze toho, co je nezbytně nutné.

3. K individuálním právům cestujících v letecké dopravě

218 Článek 8 odst. 2 druhá věta Listiny zaručuje, že každý, jehož osobní údaje byly shromážděny, má právo na přístup k nim a na jejich opravu.

219 Co se dále týče článku 7 Listiny, Soudní dvůr již rozhodl, že základní právo na respektování soukromého života, zakotvené v tomto článku, předpokládá, že se subjekt údajů může ujistit, zda jsou jeho osobní údaje zpracovávány bezchybně a přípustným způsobem. Subjekt údajů musí mít za účelem provedení potřebných ověření právo na přístup k údajům, jež se jej týkají a jsou předmětem zpracovávání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. května 2009, Rijkeboer, C-553/07, EU:C:2009:293, bod 49).

220 Pro zajištění dodržování těchto práv je třeba, aby byli cestující v letecké dopravě vyrozuměni o předání svých údajů PNR do Kanady a o využití těchto údajů od okamžiku, kdy tímto sdělením nebude možné ohrozit probíhající vyšetřování vedené veřejnými orgány, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda. Taková informace je totiž fakticky nezbytná k tomu, aby tito cestující mohli uplatnit své právo žádat o přístup k údajům PNR, které se jich týkají, a případně o jejich opravu a podat v souladu s čl. 47 prvním pododstavcem Listiny účinný prostředek nápravy před soudem (viz obdobně rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson a další, C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 121 a citovaná judikatura).

a) K právu na informace, přístup a opravu

221 Články 12 a 13 zamýšlené dohody sice zavádějí ve prospěch cestujících v letecké dopravě právo na přístup k jejich údajům PNR a právo žádat o jejich opravu, avšak tato ustanovení nepožadují, aby tito cestující byli vyrozuměni o předání svých údajů PNR do Kanady a o jejich využití.

- 222 V tomto ohledu tato dohoda pouze stanoví v článku 11 pravidlo transparentnosti, jež příslušnému kanadskému orgánu ukládá zpřístupnit na svých internetových stránkách určité informace obecné povahy týkající se předání údajů PNR a jejich využití, a nezavádí žádnou povinnost, aby byli cestující v letecké dopravě individuálně vyrozuměni.
- 223 Je pravda, že toto pravidlo transparentnosti umožňuje dostatečným způsobem vyrozumět cestující v letecké dopravě jak o předání jejich údajů PNR do Kanady, tak o jejich systematickém využívání zmíněném v bodech 197 a 198 tohoto posudku pro účely bezpečnostních a hraničních kontrol. Toto obecné vyrozumění cestujících v letecké dopravě upravené v článku 11 zamýšlené dohody jim naproti tomu neumožňuje zjistit, zda byly jejich údaje příslušným kanadským orgánem využity nad rámec těchto kontrol. V případech uvedených v bodech 199 a 207 tohoto posudku, kdy jsou dány objektivní skutečnosti odůvodňující takové využití a vyžadující předchozí svolení soudního orgánu nebo nezávislého správního orgánu, se tedy individuální vyrozumění cestujících v letecké dopravě jeví být nezbytným. Totéž platí v případě, kdy jsou údaje PNR cestujících v letecké dopravě sdělovány jiným veřejným orgánům nebo jednotlivcům.
- 224 Takové vyrozumění však smí být v souladu s judikaturou citovanou v bodě 220 tohoto posudku provedeno až od okamžiku, kdy nebude moci ohrozit probíhající vyšetřování vedené veřejnými orgány, na něž se vztahuje zamýšlená dohoda.
- 225 Zamýšlená dohoda by tedy měla upřesnit, že cestující v letecké dopravě, jejichž údaje PNR byly využity a uchovány příslušným kanadským orgánem v případech uvedených v bodech 199 a 207 tohoto posudku, a ti, jejichž údaje byly sděleny jiným veřejným orgánům nebo jednotlivcům, budou tímto orgánem vyrozuměni o takovémto využití a sdělení za podmínek uvedených v předchozím bodě tohoto posudku.

b) K právu na nápravu

- 226 Pokud jde o právo cestujících v letecké dopravě na nápravu, čl. 14 odst. 2 zamýšlené dohody stanoví, že Kanada zajistí, aby se jakýkoli jednotlivec, který se domnívá, že jeho práva byla porušena rozhodnutím nebo opatřením souvisejícím s jeho údaji PNR, mohl domoci účinné soudní nápravy v souladu s kanadským právním řádem, nebo aby se mohl domoci jiného opravného prostředku, kterým může být mimo jiné kompenzace.
- 227 Vzhledem k tomu, že se toto ustanovení týká „jakéhokoli jednotlivce, který se domnívá, že jeho práva byla porušena“, vztahuje se na všechny cestující v letecké dopravě bez ohledu na jejich státní příslušnost, bydliště, místo trvalého pobytu či na skutečnost, zda jsou v Kanadě přítomni. Jak dále uvedla Rada, je třeba toto ustanovení chápat tak, že cestujícím v letecké dopravě náleží právní prostředek nápravy před soudem, jak vyžaduje čl. 47 první pododstavec Listiny. Skutečnost, že podle čl. 14 odst. 2 zamýšlené dohody může být „účinná soudní náprava“ doplněna žalobou na náhradu škody, nevede na rozdíl od tvrzení Parlamentu k tomu, že by cestující v letecké dopravě byli o takovou účinnou nápravu připraveni, nýbrž naopak může – jak uvedl generální advokát v bodě 324 svého stanoviska – posílit soudní ochranu dotčených osob.

4. K dohledu nad zárukami v oblasti ochrany údajů PNR

- 228 Podle čl. 8 odst. 3 Listiny dohlíží na dodržování požadavků vyplývajících z jejího čl. 8 odst. 1 a 2 nezávislý orgán.
- 229 V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora má záruka nezávislosti takového orgánu dohledu, jehož zřízení je upraveno rovněž v čl. 16 odst. 2 SFEU, zajistit účinnost a spolehlivost dohledu nad dodržováním předpisů v oblasti ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a musí být vykládána ve světle tohoto cíle. Zřízení nezávislého orgánu dohledu tedy představuje

zásadní prvek ochrany osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů (rozsudky ze dne 9. března 2010, Komise v. Německo, C-518/07, EU:C:2010:125, bod 25, ze dne 8. dubna 2014, Komise v. Maďarsko, C-288/12, EU:C:2014:237, bod 48, a ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, bod 41).

- ²³⁰ V daném případě čl. 10 odst. 1 první věta zamýšlené dohody stanoví, že záruky týkající se ochrany údajů při zpracovávání údajů PNR budou podléhat dohledu „nezávislého veřejného orgánu“ nebo „orgánu vytvořeného správními prostředky, který vykonává své funkce nestranným způsobem a který prokázal svou nezávislost [svou autonomií]“. V rozsahu, v němž má být uvedený dohled podle tohoto ustanovení prováděn nezávislým orgánem, odpovídá toto ustanovení požadavku uvedenému v čl. 8 odst. 3 Listiny. Naproti tomu alternativní formulace obsažená v tomto ustanovení patrně umožňuje, aby byl tento dohled zčásti nebo zcela zajišťován orgánem, který své úkoly neplní zcela nezávisle, nýbrž podléhá dozorujícímu orgánu, od něhož může dostávat pokyny, a není tedy zcela mimo dosah jakýchkoli vnějších vlivů, jež by mohly usměrňovat jeho rozhodnutí.
- ²³¹ Za těchto podmínek – jak uvedl generální advokát v bodě 316 svého stanoviska – článek 10 zamýšlené dohody nezaručuje dostatečně jasným a přesným způsobem, že dohled nad dodržováním pravidel této dohody týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním údajů PNR bude prováděn nezávislým orgánem ve smyslu čl. 8 odst. 3 Listiny.

IX. Odpověď na žádost o posudek

- ²³² S ohledem na veškeré předchozí úvahy je třeba konstatovat, že:
- 1) rozhodnutí Rady o uzavření zamýšlené dohody se musí zakládat současně na čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU;
 - 2) zamýšlená dohoda je neslučitelná s články 7, 8 a 21 a s čl. 52 odst. 1 Listiny v rozsahu, v němž nevylučuje předávání citlivých údajů z Unie do Kanady a využití a uchovávání těchto údajů;
 - 3) k tomu, aby byla zamýšlená dohoda slučitelná s články 7 a 8 a s čl. 52 odst. 1 Listiny, musí:
 - a) jasně a přesně určit, jaké údaje PNR mají být předávány z Unie do Kanady;
 - b) stanovit, že vzorce a kritéria používané v rámci automatizovaného zpracovávání údajů PNR budou konkrétní, spolehlivé a nediskriminační; stanovit, že používanými databázemi budou pouze databáze provozované Kanadou v souvislosti s bojem proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti;
 - c) mimo rámec ověřování předem stanovených vzorců a kritérií, na nichž se zakládá automatizované zpracovávání údajů PNR, podrobit využívání těchto údajů příslušným kanadským orgánem během pobytu cestujících v letecké dopravě v Kanadě a po jejich odletu z této země, stejně jako veškeré sdělování těchto údajů jiným orgánům, hmotněprávním a procesním podmínkám založeným na objektivních kritériích; podrobit toto využití a sdělování, s výjimkou náležitě odůvodněných naléhavých případů, předchozí kontrole prováděné soudem nebo nezávislým správním orgánem, jehož rozhodnutí, kterým se využití povoluje, bude vydáno na základě odůvodněné žádosti uvedených orgánů podané zejména v rámci postupů pro předcházení, odhalování nebo stíhání trestných činů;
 - d) omezit uchovávání údajů PNR po odletu cestujících v letecké dopravě pouze na údaje těch cestujících, u nichž jsou dány objektivní skutečnosti, na jejichž základě se lze domnívat, že by mohli představovat riziko z hlediska boje proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti;
 - e) podmínit sdělování údajů PNR příslušným kanadským orgánem veřejným orgánům třetí země buď existencí dohody mezi Uníí a touto třetí zemí, jež bude rovnocenná zamýšlené dohodě, nebo existencí rozhodnutí Komise vydaného na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46, vztahujícího se na orgány, jimž mají být údaje PNR sdělovány;

- f) stanovit právo na individuální vyrozumění cestujících v letecké dopravě v případě využití údajů PNR, které se jich týkají, během jejich pobytu v Kanadě a po jejich odletu z této země, jakož i v případě sdělení těchto údajů příslušným kanadským orgánem jiným orgánům nebo jednotlivcům a
- g) zaručit, že dohled nad pravidly zamýšlené dohody týkajícími se ochrany cestujících v letecké dopravě v souvislosti se zpracováním údajů PNR, které se jich týkají, bude zajištěn nezávislým orgánem dohledu.

233 V důsledku Soudní dvůr (velký senát) vydává následující posudek:

- 1) **Rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících jménem Unie se musí zakládat současně na čl. 16 odst. 2 a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU.**
- 2) **Dohoda mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících je neslučitelná s články 7, 8 a 21 a s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie v rozsahu, v němž nevyklučuje předávání citlivých údajů z Evropské unie do Kanady a využití a uchovávání těchto údajů.**
- 3) **K tomu, aby byla Dohoda mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících slučitelná s články 7 a 8 a s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv, musí:**
 - a) **jasně a přesně určit, jaké údaje jmenné evidence cestujících mají být předávány z Evropské unie do Kanady;**
 - b) **stanovit, že vzorce a kritéria používané v rámci automatizovaného zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících budou konkrétní, spolehlivé a nediskriminační; stanovit, že používanými databázemi budou pouze databáze provozované Kanadou v souvislosti s bojem proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti;**
 - c) **mimo rámec ověřování předem stanovených vzorců a kritérií, na nichž se zakládá automatizované zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících, podrobit využívání těchto údajů příslušným kanadským orgánem během pobytu cestujících v letecké dopravě v Kanadě a po jejich odletu z této země, stejně jako veškeré sdělování těchto údajů jiným orgánům, hmotněprávním a procesním podmínkám založeným na objektivních kritériích; podrobit toto využití a sdělování, s výjimkou náležitě odůvodněných naléhavých případů, předchozí kontrole prováděné soudem nebo nezávislým správním orgánem, jehož rozhodnutí, kterým se využití povoluje, bude vydáno na základě odůvodněné žádosti uvedených orgánů podané zejména v rámci postupů pro předcházení, odhalování nebo stíhání trestných činů;**
 - d) **omezit uchovávání údajů jmenné evidence cestujících po odletu cestujících v letecké dopravě pouze na údaje těch cestujících, u nichž jsou dány objektivní skutečnosti, na jejichž základě se lze domnívat, že by mohli představovat riziko z hlediska boje proti terorismu a závažné nadnárodní trestné činnosti;**
 - e) **podmínit sdělování údajů jmenné evidence cestujících příslušným kanadským orgánem veřejným orgánům třetí země buď existencí dohody mezi Evropskou unií a touto třetí zemí, jež bude rovnocenná Dohodě mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících, nebo existencí rozhodnutí Evropské komise vydaného na základě čl. 25 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, vztahujícího se na orgány, jimž mají být údaje jmenné evidence cestujících sdělovány;**
 - f) **stanovit právo na individuální vyrozumění cestujících v letecké dopravě v případě využití údajů jmenné evidence, které se jich týkají, během jejich pobytu v Kanadě a po jejich odletu z této země, jakož i v případě sdělení těchto údajů příslušným kanadským orgánem jiným orgánům nebo jednotlivcům a**

- g) zaručit, že dohled nad pravidly Dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracování údajů jmenné evidence cestujících týkajícími se ochrany cestujících v letecké dopravě v souvislosti se zpracováním údajů jmenné evidence cestujících, které se jich týkají, bude zajištěn nezávislým orgánem dohledu.**

Lenaerts	Tizzano	Bay Larsen
von Danwitz	Da Cruz Vilaça	Berger
Prechal	Vilaras	Rosas
Levits	Šváby	Jarašiūnas
Lycourgos		

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 26. července 2017.

Vedoucí soudní kanceláře	Předseda
A. Calot Escobar	K. Lenaerts